

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת פי תשא

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש שבט שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב כי תשאל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

המנין היה על השקלים ולא על האנשים	ה	בשבת צריך רק לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות	טו
אם צד הקדושה שורה אין הברכה נמנעת משם	ה	שלשה גורמים רעה לעצמם	יז
למה כספפר דוד את ישראל היה מגפה?	ה	מתי חוזרים הממונים אל מקומם	יז
כיון שדוד לא לקח מהם כופר היה מגפה	ה	מי שממתין עם הדלקת הנר רשעי גיהנם מברכים אותו	יז
ישראל מושרשים בחכמה שאין שם חשבון	ה	ערב רב אין פירושו עירבוב עמים רבים	יז
הפדיון הוא בסוד המלכות והיא מגינה על ישראל	ו	ערב רב הם המכשפים של מצרים	יח
המים אינם יכולים להציף את העולם	ו	ה' אמר למשה לא תקבלם	יח
העמים גם כן נשברים מפני בני ישראל	ו	החכמים שבמכשפים היו מכשפים בערב הגדול	יח
ישראל אין להם חשבון כחול הים	ו	המכשפים אינם שולטים בשש שעות הראשונות	יח
הנכנס למקדש בלא נטילת ידים חייב מיתה	ו	הם רצו שהגבורה יהיה נכלל בחסד	יח
הבריח התיכון הוא התפארת	ו	ישראל פגמו באמא שהוא השכינה הקדושה	יט
אצבע האמצעית שהיא האמה היא הגדולה והיא התפארת	ז	הס"מ נתלבש בעגל שהוא שור	יט
על ידי חמש אצבעות מתעורר היסוד להשפיע במלכות	ז	הקליפות אינם יונקים משהביה מיני דגן	יט
הכללוק לסטרא אחרא ולכן מים אחרונים חובה	ז	הערב רב רצו שם אלקים כי מזה יש להם יניקה	יט
מה זוכים על ידי פרשת הקטרת	ז	הם גם רצו אלקים שילך לפניהם כמו שה' הולך לפני ישראל	יט
עשן הקטרת גרם יחוד למעלה	ז		
הקטרת מטרה את המלכות וכך הוא מתייחדת עם הז"א	ח	הערב רב לא היו מכוסים בענני הכבוד	כ
על ידי הקטרת מתאחדים כל הפרצופים באור אין סוף	ח	בתוך הענן לא היה שום לכלוך	כ
שמחה בכל העולמות	ח	הערב רב היו אוכלים מהמן מהפסולת שנשאר בריחים	כ
אותיות תלויות בבית המקדש בסודות ושמות הקדושים	ח	הערב רב רצו או להתחבר עם ישראל או שיהיה להם אלהים	כ
בצלאל ידע צירופי האותיות שעל ידם נבראו שמים וארץ	ט	אהרן עשה העגל כי לא רצה שהערב רב יתאחדו עם ישראל	כ
בצל אל הוא היסוד שיושב בצל אל	ט	היו הרבה מישראל שנשתתפו עמהם בלב	כ
היסוד הוא בן החסד בן הבינה וכן בן א"א	ט	אהרן רצה שעד שיתקוטטו עם נשיהם ובניהם יבוא משה	כ
ש' שיש בה ג' קוין רומזים על האבות שמתייחדים עם הבת	ט	הם פרקו משל עצמם כמה אלפים ורבבות נזמים	כא
גם אימא לוקחת בכנפיה את האבות ונקראת שבת	י	בחצות היום עשו המכשפים	כא
כשהמלכות מתקשטת יש שמחה בכל העולמות	י	התפרקו מעול מלכות שמים	כא
השכינה שומרת על בני ישראל בשבת	י	המכשפים במעשיהם להוציא העגל	כא
על ידי הנשמה יתירה שורה על האדם שמחה	י	המכשפים בניו של בלעם רצו להתחזק בצד הימין	כא
הנשמה רוחצת בבשמי גן עדן כדי שתוכל לשרות על האדם	י	על ידי לקיחת אהרן מידם צלחה כשפיהם	כב
הצדיקים מתעוררים ברוח ההוא	י	אף שאחזו בידיהם רק כמה שקלי זהב זה השפיע על הכל	כב
לשמור על הרוח שלא יעשה עברות וכך יסתלק הרוח	יא	היה סיוע מהסטרא אחרא לכל מעשה העגל	כב
הרוח היה הנחה מסעודות שבת	יא	בשתי פעולות של אהרן נעשה העגל	כג
חצי הרוח מאיר למעלה וחציו למטה	יא	בעגל ב' רוחות, א' של שור וא' של חמור	כג
אם שומר את הרוח כראוי נכלל הרוח במוצאי שבת עם חלק השני	יא	הרהור עבודה זרה הוא גם כן חטא	כג
השמחה למעלה כשישראל מקבלים השבת	יב	אלה אלהיך אמרו הערב רב	כג
העץ החיים מתעורר להתייחד עם המלכות ולהוציא נשמות	יב	על ידי האש נתחזק כח הסטרא אחרא	כג
נשמה יתירה נכנס באדם	יב	אם לא היה בונה אהרן מזבח היה העולם נחרב	כג
ישראל בשמחה במנוחה ובעונג	יב	גולן בראותו צורת המלך חזר לאחוריו	כד
הנשמה יתירה עולה ונשמות הצדיקים יורדות	יג	על ידי המזבח נחלש הסטרא אחרא	כד
גודל השמחה לנשמה שחיידשה בשבת	יג	אהרן אמר חג לה' ולא חג לעגל	כד
הרוח שיורד שבת באדם שורה בתוך נפשו של האדם	יג	שני בניו של אהרן מתו	כד
המלכות מקבלת השפע ביום ומחלקת בלילה	יג	בני אהרן הקריבו אש זרה שהוא לסטרא אחרא	כד
על ידי הזיווג של שבת המלכות נותנת נשמות חשובות	יג	משה לא נתן את המזבח כיון שנבנה לצד הקדושה	כד
בכל לילה יש זיווג	יד	הכרזה לדין	כד
עונת תלמידי חכמים	יד	בשלשה דברים לקו ישראל	כה
בשבת קודש לא צריכים להתפלל על שמירה	יד	אהרן לטוב נתכוון	כה
בשבועין עיטורין	יד	למה דוקא צורת עגל	כה
בשבת עולים התפילות מיד למעלה	יד	העגל יצא מפסולת הזהב	כה
אשריכם ישראל	טו	כשהשמש בתקופו יש כח השולט מהחיצונים ודמותו כעגל	כה
השבת נועם הנשמות	טו	הרוח הטומאה היא נקבה והס"מ משפיע בה	כו
ג' תפילות נגד מלכות ז"א, ובינה	טו	רוח הטומאה התגבר על ישראל בחטא ההיא	כו
	טו	אהרן נטהר בשבעת ימי המילואים והביא עגל לחטאת	כו

אהרן היה צריך להיטהר	כו
על ידי אהרן שהוא נכלל גם בשמאל יצא העגל לכן נטמא אהרן	כו
ישראל נטהרו על ידי הבאת שעיר להכניע היצר הרע	כו
לעיתים לבוא יבטל ה' את רוח הטומאה	כו
הכתוב מעלה כאילו אהרן עשה העגל כי רק בכוחו נעשה	כו
הכל היה מוכן ומזומן לרוח הטומאה	כז
רוח הטומאה נתלבש בעגל	כז
על ידי הקרבת העגל הכניע אהרן העגל דקליפה	כז
השה שמצרים עובדים גם מכניעים על ידי צלייתו	כז
גם שריפת פרה אדומה להכניעים	כז
משה לא הסכים שיכרתו ישראל אפילו שיעשה לגוי גדול	כז
משה הקטין את חובתם כלפי ה'	כז
ה' רוצה שהצדיק יבקש רחמים על רשעי ישראל	כח
משה מסר עצמו למיתה כמה פעמים בשביל ישראל	כח
כתב ומכתב ולוחות נבראו בערב שבת	כט
כיון שנזכר עליהם רק שם אלקים מוכרח שבערב שבת נבראו	כט
אלמלא נשברו הלוחות היו ישראל בני חורין מהכל	כט
שני ההי"ן אחד של מלכות ואחד של בינה	כט
אש שחורה על גבי אש לבנה	ל
כל הדברות כלולות בבחינת ימין	ל
האבנים פסלן ה' ופשט אותם להיות ראויים לכתוב עליהם	ל
אבנים רוחניות ודומין לספירינן במראיתן	ל
ברוחניות היו הלוחות קודם הבריאה וערב שבת נתקנו	ל
ה' לקח שתי טיפות טל מזה הנשפע למלכות ועשה מהם הלוחות	ל
כל אצבע כלולה מעשר	לא
היו יכולים לקרות משני הצדדים	לא
כתובים בנס והיו כולם מעידים שזה מכתב אלוקים	לא
חמשה דברות שבשמאל נכללו באלו שבימין	לא
מצד אחד קורא אנכי ומזה רואה לקרות גם לא תרצח וכי'	לא
מי שעמלו בתורה הוא בן חורין	לא
יהושע כיון שהוא אחוז במלכות הרגיש שהקול מצד הרע	לב
בשעת שבירת הלוחות בקשו מי האוקיינוס להציף העולם	לב
משה השליך את עפר העגל למי האוקיינוס ושקטו	לב
בני בלעם השקולים כמו שלושת אלפי איש מתו	לב
שלא לקלל את עצמו	לג
שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה	לג
דוד המלך נשמר מזה	לג
שלא לבזות אוכלים	לג
שלא להדליק נר קודם קדושה וסדרא	לג
בגיהנם ידליקו את מקומו לפני כולם	לג
בהר סיני פסקה זוהמתן	לג
על ידי חטא העגל חזר הכל כבתילה	לד
ניטל מהם הכלי זיין	לד
הארץ יתה מהזוהם של חטא אדם הראשון במתן תורה	לד
ישראל הוצרכו להוריד את הכלי זיין שהיה להם נגד הנחש	לד
הכלי זיין הוא קיבלו בהר סיני	לד
למה ניטל מיהושע הכלי זיין?	לה
על ידי חטא אדם נפגמה השכינה, בהר סיני נתתקנה ובחטא העגל חזרה ונפגמה	לה
אורו של יהושע גם נפגם על ידי שהמלכות נפגמה	לה
צד הנחש גורם שהשכינה לא תתחבר למלך	לה
יהושע לא היה יכול להינצל בלבדו	לו
כיון שבא הנחש הרע בין בני ישראל, לקח משה את האהל משם	לו
מועד היינו שמחה לשכינה שלא נפגמה על ידי הנחש	לו
לדעת ר' אבא מועד רומז לרע שנעשה על ידי חטא העגל	לו
כיון שישראל מעלו בה' לקחו את משכנו ונתנוה ביד יהושע	לז
ה' אמר למשה שיחזיר את משכנו בתוך בני ישראל	לז
בכל מקום שגלו, שכינה עמם	לז
החילוק בין נבואת משה לשאר הנביאים	לז
משה לא יצא מרשותו ומדעתו לאחר הנבואה	לח
יהושע למד להסתכל ברוח הקודש	לח
יש מקום נסתר שאינו מתגלה	לח
יש מקום למעלה שמתגלה	לח
ג' דברים אלו הם כנגד ז"א ומלכות	לט
התפילין הם בז"א והקשר היא במלכות	לט
ז"א ומלכות אינם מתפרשים זה מזה	לט
מעשי ה' הם בתכלית השלמות	לט
בני ישראל יקדשו את עצמם כי קדוש אני ה'	לט
הסטרא אחרא מושלת בעולם הזה ואחר כך תעבור ממשלתה	מ
מי שדבוק בצד שהוא אין לו חלק בעולם הבא	מ
אלישע התדבק בסטרא אחרא	מ
האדם צריך להיפד מכל צדדי הטומאה	מ
חמץ בפסח כמוהו כעבודה זרה	מא
היצר הרע הוא כמו שאור שמתגדל בגופו של אדם	מא
לשמור על צד הקדושה שהוא הנשמה	מא
חג המצות הוא למטה המלכות	מא
אחר שהז"א מתקן עצמו הוא מתקן את המלכות	מב
להעלות את השכינה למעלה	מב
ענין עמידה בעת תפילה ואמירת הלל	מב
נשים פטורות מספירת העומר	מב
פטורות גם ממצות ראייה	מב
בכל יום של ימי הספירה מתקנים ספירה אחת מהמלכות	מב
השבועות של המלכות מתקנות	מג
ישראל גם מתקדשים עמם	מג
על ידי התעוררות ישראל נתקנה התורה במ"ט פנים	מג
התורה נקראת חירות	מג
בזכות הנימולים ירשו ישראל את הארץ	מג
משה רבנו בלכתו בענן הבריח ממנו מלאך שרצה לפגוע בו	מד
כשפגע בו מלאך הדניאל לא יכל משה לדבר	מד
אשרי חלקך משה שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים	מד
מלאך סנדלפון הקושר כתרים מתפילות ישראל	מד
ה' החזיק במשה ולימד לו התורה	מד
בחטא העגל לקח ה' ממשא אלף חלקים מהזיו שלו	מד
אפילו מחלק האלף הנשאר לא יכלו ישראל להביט בפניו	מה
לפני חטא יכלו להביט בפני דברים גדולים בהרבה	מה
אשרי הצדיקים היודעים סודות התורה	מה

❁ פרשת כי תשא ❁

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קפז ע"ב

לא היה נגף על ידי הכופר שנתנו בני ישראל

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו'", בא וראה, הרי אמרו, שאין הברכה שלמעלה שורה על דבר הנמנה, ואם תשאל ישראל איך נמנו, אלא כופר לקח מהם, וזה נתבאר, והמספר לא היה עד שנאסף כל הכופר ההוא ועלה לחשבון, ובתחלה היו מברכים לישראל, ואחר כך היו מחשבים את הכופר, ואחר כך היו חוזרים ומברכים לישראל, נמצאו ישראל מתברכים בתחלה ובסוף, ולא עלה בהם נגף.

המנין היה על השקלים ולא על האנשים

ומפני מה עולה נגף על ידי מנין, אלא לפי שהברכה אין שורה בהמנין, וכיון שנסתלקה הברכה, שולט שם צד הטומאה, ויכול להנזק, לפיכך היו לוקחים הכופר והפדיון, שיעלה עליו המנין, וזה נתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכה ע"ב

אם צד הקדושה שורה אין הברכה נמנעת משם

אמר רבי אבא, הרי למדנו, שבכל מקום שצד הקדושה שורה עליו, אף על פי שעומד במספר, אין הברכה נמנעת משם, אמר רבי אלעזר ודאי כך הוא.

למה כשספר דוד את ישראל היה מגפה?

אמר לו, הרי ישראל קודש הם, ובאים מן צד הקדושה, שכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה'" (ירמיהו ב, ג), וכתוב: "וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" (ויקרא יא, מד), מפני מה כאשר עשה דוד חשבון לישראל, עלה בהם נגף, שכתוב: "וַיִּתֵּן ה' דְּבַר בְּיַשְׂרָאֵל מֵהַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד" (שמואל ב' כד, טו)?

כיון שדוד לא לקח מהם כופר היה מגפה

אמר לו, לפי שלא לקח מהם שקלים שהוא הכופר, שכתוב: "וַנִּתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַה' בְּפָקֶד אֲתָם וְלֹא יְהִיָּה בְּהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֲתָם", לפי שנצרך להקודש שיתן פדיון של קודש, וזה פדיון הקודש, לא נלקח מהם.

ישראל מושרשים בחכמה שאין שם חשבון

בא וראה, ישראל הוא קודש לעמוד בלי מספר, ועל כן נצרך שילקח פדיון מהם, ופדיון הזה יעמוד בהמספר, והם לא יעמדו בהמספר, מפני מה, לפי שקודש הוא סוד העליון

של כל המדרגות^[א], וכמו שהקודש הוא עולה על הכל, ויש לו בהתגלות קודש אחר למטה, המתקיים תחתיו^[ב] ועומד בחשבון ובמספר, אף כך ישראל קודש הם, שכתוב: "קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה", והם נותנים קודש אחר הפדיון שלהם העומד במספר.

הפדיון הוא בסוד המלכות והיא מגינה על ישראל

והסוד הוא, שישראל הם העץ העומד בפנים^[ג], הפדיון הוא מקום שעומד בהתגלות ועולה לחשבון, ומגין זה על זה.

המים אינם יכולים להציף את העולם

פתח רבי אלעזר ואמר, "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר וּגו'" (הושע ב, א), מהו "כְּחֹל הַיָּם", בשני אופנים נאמר כאן, אופן אחד כחול הים, לפי שהים כאשר יתרוממו גליו בזעף ורוגז, ואותן הגלים עולים להציף את העולם, כאשר מגיעים לשפת הים ורואים חול הים, מיד נשברים וחוזרים לאחור ומשתככים, ואין יכולים לשלוט להציף את העולם.

העמים גם כן נשברים מפני בני ישראל

כדמיון זה, ישראל הם חול הים, וכאשר שאר העמים שהם גלי הים, בעלי רוגז, בעלי דינים קשים, רוצים לשלוט להחריב את העולם, כשרואים לישראל שהם נקשרים בהקדוש ברוך הוא, חוזרים ונשברים לפניו, ואין יכולים לשלוט בעולם.

ישראל אין להם חשבון כחול הים

אופן שני, "כְּחֹל הַיָּם", לפי שחול הים, אין לו מספר, ואינו עומד להספר ולא להמדד, ככתוב: "אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר" (הושע ב, א), אף כך ישראל, אין להם מספר ואין עומדים במספר.

זוהר חלק ג' פרשת בלק דף קפו ע"א

הנכנס למקדש בלא נטילת ידים חייב מיתה

"בְּבָאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמְתוּ וּגו'", פתח עלם שהוא ואמר, למדנו מפסוק הזה, מי שאינו חושש על נטילת ידים, ומתראה לפני המלך בידיים מזהמות, חייב מיתה, מה הטעם, לפי שידי האדם נשרשות ברומו של עולם, אצבע אחת יש ביד האדם, והיא האצבע שהרימה משה.

הבריה התיכון הוא התפארת

שכתוב: "וְעֵשֶׂת בְּרִיחָם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשָׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחָם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי", וכתוב: "וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרַח מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה", אפשר תאמר שזה בריח התיכון אחר הוא, שלא היה בכלל אותן החמשה,

זוהר חלק ג' פרשת בלק דף קפו ע"א

א. פירוש, שקודש מרמז על ספירת החכמה. ב. זו ספירת התפארת שורש יעקב וישראל, וכסף הפדיון שלהם רומז על ספירת המלכות, שהיא בהתגלות ספירת מלכות שנתיסדה מספירת החכמה. ג. זו

לא כן, אלא אותו בריח התיכון מאותן החמשה היה, שנים מכאן ושנים מכאן ואחד באמצע הוא היה בריח התיכון, עמוד של יעקב, והסוד של משה^[1].

אצבע האמצעית שהיא האמה היא הגדולה והיא התפארת

כנגד זה ה' אצבעות ביד האדם, והבריח התיכון באמצע, זו הגדולה והעליונה מכולן, בה קיימות שאר האחרות.

על ידי חמש אצבעות מתעורר היסוד להשפיע במלכות

והם חמשה בריחים הנקראים חמש מאות שנה, שעץ החיים הולך בהן^[2], והברית הקדוש נתעורר בחמש אצבעות היד^[3], וענין נסתר הוא כל מה שאמרתי, ועל כן כל ברכות הכהן באצבעות תולות, והרמת ידו של משה בשביל זה היתה.

הלכלוך לסטרא אחרא ולכן מים אחרונים חובה

ואם כל זה יש בהן, האם אין הדין שיהיו בנקיות כשמכרכים בהן להקדוש ברוך הוא, לפי שבהן ובדמיון שלהן מתברך השם הקדוש^[4], וכך אמר רבי שמעיה החסיד, שכל טנופת וכל לכלוך נצרך לסלקם לצד הטומאה, שהרי צד הטומאה מן הטנופת והלכלוך ניזון, ועל כן, מים אחרונים חובה, וחובה הם^[5].

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריח ע"ב

מה זוכים על ידי פרשת הקטרת

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים וְגו'", אמר רבי שמעון, אם היו האנשים יודעים כמה עליון הוא מעשה הקטרת לפני הקדוש ברוך הוא, היו נוטלים כל דבור ודבור ממנו, והיו מרימים אותו להיות עטרה על ראשם ככתר של זהב, ומי שעוסק בו, צריך להבין במעשה הקטרת, ואם יכוון בו בכל יום, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויתבטל המות ממנו ומהעולם, וינצל מכל הדינים שבעולם הזה, מצדדים הרעים, ומדין הגיהנם, ומדין של שעבוד מלכות, בקטרת ההוא.

עשן הקטרת גרם יחוד למעלה

כאשר היה עולה עמוד העשן, היה הכהן רואה האותיות של השם הקדוש פורחות באויר, ונתעלו למעלה בעמוד עשן ההוא, אחר כך היו הרבה מרכבות קדושות מסבבות אותו מכל הצדדים, עד שעלה בהארה וחדוה, והיה משמח למי שהיה צריך לשמח, ופעל

והוא זיו הזוהר

נקראות ה' מאות שנה. ו. ברית הקדוש נקראת ספירה הששית שהיא ספירת היסוד, וכאשר ספירת היסוד נתמלאה בשפע מן ה' ספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, שנקראות ה' אצבעות היד אז נתעורר היסוד להשפיע השפע בספירת המלכות שהיא בבחינת עלמא דנוקבא. ז. פירוש, שבכח הרמת האצבעות מתברך השם בין כ"ב כידוע בסוד ברכת כהנים. ח. כי מים האחרונים הם חלק הסטרא

ושייך בה מספר וחשבון. ד. בריח התיכון מרמז על ספירת התפארת שורש יעקב וישראל, וגם סוד של משה כידוע שיעקב מלבר ומשה מלגו. ה. חמשה בריחים רמז על ה' ספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד. ועץ החיים זו ספירת התפארת. והולך בהן פירושו שספירת התפארת היא המרכז הממוצע בהן. שני"ה בגימטריא ספיר"ה, וכיון שכל ספירה נכללת מעשרה כחות, לכן ה' ספירות

התקשרות למעלה ולמטה ליחד הכל, וזה נתבאר, והקטרת מכפר על יצר הרע, ועל עבודה זרה שהיא צד הטומאה.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ריט ע"א

הקטרת מטהר את המלכות וכך הוא מתיחדת עם הז"א

ובא וראה, מה כתוב במשה: **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחָלֶת וּגוּ"**, אף על פי שזה נתבאר, אבל עוד צריך להבין, למה נשתנה הדבור במעשה הקטרת מכל שאר הדבורים שאמר לו, אלא קח לך, להנאתך ולטובתך, לפי שכאשר האשה נטהרת, הנאת בעלה היא זו, וזהו הסוד **"קח לך סמנים"**, להעביר הזוהם, שתתקדש האשה בבעלה¹, אשרי חלקו של משה.

כדמיון זה הוא, **"קח לך עגל בן בקר"** (ויקרא ט. ב), שנאמר לאהרון, לכפר על חטאו, על מעשה העגל שהוא גרם להם לישראל, ועל כן כתוב במשה: **"קח לך"**, להנאתך ולטובתך.

על ידי הקטרת מתאחדים כל הפרצופים באור אין סוף

הקטרת מקשר התקשרות, מאיר הארות ומעביר הזוהם, ד' מתחברת בה', ה' מתחברת בו', ו' עולה ומתעטרת בה', ה' מאירה ב', והכל מעלה רצון לאין סוף², והיה הכל קשר אחד, ונעשה קשר אחד בהסוד של אחד, שהוא קשר העליון של הכל.

שמחה בכל העולמות

מכאן ולהלאה, כיון שהכל נקשר בקשר הזה, מתעטר הכל בהסוד של אין סוף, וסוד השם הקדוש מאיר ומתעטר בכל הצדדים, וכל העולמות בשמחה, ותארנה המנורות, ומזונות וברכות נמצאות בכל העולמות, והכל בסוד הקטרת.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנב ע"ב

אותיות תלויות בבית המקדש בסודות ושמות הקדושים

"רֵאָה קְרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלָּל וּגוּ", בספרו של רב הממונא הזקן כך מובא, במקום בית המקדש היו תלויות כל האותיות של האל"ף ב"ת, בסודות הנחקקים, ושמות

אחרא שנקרא חוב"ה. ט. פירוש, שעל ידי העברת הזוהם שהוא חלק הסטרא אחרא, יכול להיות יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה. י. פירושו בקיצור. הארה זו שנאצלת ממדת המלכות להאיר בעולם הזה, שנקראת השראת השכינה, נרמז באות ד' ואות ה' היינו ה' האחרונה מן השם הוי"ה ברוך הוא, רמז על מדת המלכות, שנקראת אמא תתאה, שורש עולם העשיה. ואות ו' מן השם הוי"ה, רמז על

ספירת התפארת, שנקרא מלכא קדישא, שורש עולם היצירה. ואות ה' הראשונה רמז על ספירת הבינה שנקראת אמא עלאה, שורש עולם הבריאה. ואות י' רמז על ספירת החכמה שנקרא אבא, שורש עולם האצילות. אי"ן סו"ף נקרא כח האלהות שהוא בלי צמצום לבריאה, ונקרא ספירת הכתר, או אשר עוד ממעל לספירת הכתר דלית מחשבה תפיסא ביא כלל.

אחרא שנקרא חוב"ה. ט. פירוש, שעל ידי העברת הזוהם שהוא חלק הסטרא אחרא, יכול להיות יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה. י. פירושו בקיצור. הארה זו שנאצלת ממדת המלכות להאיר בעולם הזה, שנקראת השראת השכינה, נרמז באות ד' ואות ה' היינו ה' האחרונה מן השם הוי"ה ברוך הוא, רמז על מדת המלכות, שנקראת אמא תתאה, שורש עולם העשיה. ואות ו' מן השם הוי"ה, רמז על

הקדושים משולבים שהיו מצוירים עליו, וכל העולם שלמעלה ושלמטה הכל בסוד האותיות היה נחקק ונרשם, וסוד השם הקדוש העליון, היה נחקק עליהם.

בצלאל ידע צירופי האותיות שעל ידם נבראו שמים וארץ

וכן במשכן נחקקו ונצטיירו האותיות כראוי, שהרי בצלאל היה יודע החכמה לצרף האותיות שנבראו בהן שמים וארץ, ובשביל החכמה שלו נבנה המשכן על ידו, והוא נברר לזה מכל עם ישראל, וכמו שהוא נברר למעלה, כך בקש הקדוש ברוך הוא שיהיה נברר למטה, למעלה כתוב: **"רְאֵה קְרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל"**, למטה **"רְאוּ קְרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל"**.

בצל אל הוא היסוד שיושב בצל אל

ושמו בסוד העליון נקרא כך, **"בְּצַלְאֵל"**, בצל א"ל, ומי הוא, זה צדיק^[יא], שהוא יושב בצל א"ל, והוא שנקרא אל עליון^[יב], והוא יושב כדמיון א"ל ההוא, א"ל ההוא נוטל ששה צדדים^[יג], זה הצדיק נוטל אותם גם כן, א"ל ההוא מאיר למעלה^[יד], זה הצדיק מאיר למטה, א"ל ההוא כולל כל הששה צדדים^[טו], זה הצדיק כולל כל הששה צדדים.

היסוד הוא בן החסד בן הבינה וכן בן א"א

"בֶּן אוּרִי", בן אור הראשון שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, **"בֶּן חוּר"**, בן מדרגת החירות של הכל^[טז], דבר אחר **"בֶּן חוּר"**, בן אור הלבן מכל הגונים, והוא נמנה למטה יהודה, הכל כראוי.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"א

ש' שיש בה ג' קוין רומזים על האבות שמתייחדים עם הבת

"וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת וגו'", אמר רבי יצחק, מהו שבת, אפשר תאמר, בשביל שביתה, שכתוב: **"כִּי בּו שַׁבָּת"** (בראשית ב, ג), לפי פשוטו כך הוא, אבל סוד הדבר, כיון שזאת הנקודה עולה, והאור מאיר, אז היא מתעטרת בהאבות^[יז], וכיון שהיא מתעטרת בהאבות, אז מתחברת ומתאחדת בהם להיות אחד, ונקרא הכל שבת שבת, שהרי ביארו, שהוא סוד ג' האבות, שמתייחדים עם הבת יחידה, והיא מתעטרת בהם, והם מתעטרים בעולם הבא, והכל נעשה אחד, וזהו שבת, להיות הכל אחד.

זיו הזוהר

של כולן. **טז.** היסוד תולדת הבינה, שבה חירות של הכל. ולפי פירוש השני בן חור בן אור הלבן ששם כולו רחמים, היינו שהשפע הנמשכת להיסוד בא מן מקור הרחמים, והוא נמנה למטה יהוד"ה. פירוש להשפיע הכל למדת המלכות והשכינה הקדושה ששתייהן יחדו נקראות יהוד"ה כנזכר לעיל בענין הקטורת. **יז.** פירוש, שמדת המלכות שנקראת נקודה התחתונה ונקראת בת יחידה יש לה עליה בשבת להתעטר בעולם הבא היינו בעולם הבינה.

יא. היינו ספירת היסוד. **יב.** היינו ספירת הבינה, כי מהארת הבינה תבא השפע להיסוד. **יג.** הבינה נוטלת שש הספירות מן חסד עד מלכות, שנקראין וא"ו קצוות, להשפיע בהן הארתה, והיסוד נוטל ומקבץ בתוכו השפע מכולן להשפיע במלכות. **יד.** הבינה מאירה לעילא להעולם שנקרא זעיר אנפין, והיסוד מאיר למטה לעולם המלכות. **טו.** הבינה כוללת אותן שש הספירות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, שהן תולדות שלה, והיסוד הוא הכולל של הוא"ו קצוות כי בו מתקבץ השפע

גם אימא לוקחת בכנפיה את האבות ונקראת שבת

ואם תשאל, שבת הגדול שהוא למעלה, למה נקרא שבת, אלא ודאי כך הוא, וסוד הדבר, שבכל מקום זאת הנקודה שהיא העיקר מכל העין נקראת בת, כמו שכתוב: "שְׁמֵרְנֵי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי" (תהלים יז, ח), שלפי שהיא העיקר מכל העין נקראת בת, עולם הבא, הוא ההיכל לנקודה העליונה ההיא^[ט], וכאשר היא מתנשאת ומתחברת בכנפיה להאבות להתעטר למעלה, נקרא הכל שבת, וכן כאשר האבות מתעטרים למעלה בתוך הנקודה העליונה, נקרא שבת^[ט], נקודה התחתונה כאשר מתעטרת בהאבות נקראת שבת.

כשהמלכות מתקשטת יש שמחה בכל העולמות

שהרי זאת הנקודה התחתונה כאשר מתנשאת להתעטר בהאבות, אז כל חדוה נמצאת למעלה ולמטה, וכל העולמות בחדוה.

השכינה שומרת על בני ישראל בשבת

ובזה הלילה, זאת הנקודה תופיע אורה, ותפרוס כנפיה על העולם, וכל שליטי הדין מסתלקים, ושמירה נמצאת על העולם.

על ידי הנשמה יתירה שורה על האדם שמחה

ואז נתוסף רוח נשמה בישראל על כל אחד ואחד, ובשביל נשמה היתירה נשכח כל עצב ורוגז, ולא נמצא כי אם חדוה למעלה ולמטה.

הנשמה רוחצת בבשמי גן עדן כדי שתוכל לשרות על האדם

רוח הזה שיורד ונתוסף בבני העולם, כאשר יורד הוא ירחץ בבשמים של הגן עדן, ויורד ושורה על עם הקדוש^[ט], זכאים הם כאשר זה הרוח נתעורר עליהם.

הצדיקים מתעוררים ברוח ההוא

באותה השעה שזה הרוח יורד, יורדים עמה לתוך הגן עדן ששים מרכבות, מעוטרות לששה צדדים, וכאשר מגיע לגן עדן, אז כל אותן הרוחות והנשמות שבגן עדן, כולם נתעוררים לרוח הזה, וכרוז קורא ואומר, זכאים אתם ישראל עם הקדוש, שרצון רבונכם נתעורר אליכם.

זיו הזוהר

ית. פירוש שעולם הבינה שנקרא אמא הוא היכל לנקודה העליונה היינו ספירת חכמה שנקרא אבא. יט. כי גם החכמה נקראת בת עין. ככתוב: "הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ" וחכמי הדור נקראים עיני העדה. כ. זהו מה שנקרא נשמה יתירה ונשמתין חדתין.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"ב

לשמור על הרוח שלא יעשה עברות וכך יסתלק הרוח

כאן יש סודי סודות ליודעי חכמה, זכאים הם כאשר זה הרוח נתעורר, רוח הזה הוא התפשטות של הנקודה ההיא^[כא], הוא יוצא ממנה ונתפשט בעולם, וזה הוא הסוד של שבת ששורה למטה, ועל כן כתוב בו שמירה, "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת", שבת לא כתוב, אלא "אֶת הַשַּׁבָּת", לרבות זה הרוח השורה על הכל, ונצרך לשמור אותו, יען כי הוא קיים עם האדם, ועל זה כתוב: "כָּל שִׁמְרַת שַׁבָּת מִחֻלּוֹ"^(ישעיהו נו, ו).

הרוח הזה נהנה מסעודות שבת

בסוד הזה יש עוד סוד אחר, רוח הזה נהנה ביום הזה ממה שישראל נהנים ומהעונג שלהם, ולפיכך נצרך לתת לו עונג במאכל ובמשתה ג' פעמים, בשלש הסעודות של ג' מדרגות האמונה, כמו שנתבאר, וזה נוטל חדוה ועונג מאותן סעודות ישראל, אשרי חלקו של זה המהנה לו ומענג לו ביום הזה.

רוח הזה נהנה כל ששת הימים, מרוח העליון של קדמון כל הקדמונים^[כב], וביום השבת כיון שיורד ורוחץ בגן עדן בלילה, מתענג הרוח מעונג הגוף של סעודות האמונה^[כג], ונתעטר זה הרוח מלמעלה ומלמטה, ונעשה שבע מכל הצדדים, בעונג שלמעלה ושלמטה, ויען שהוא עומד עם האדם, נצרך לו לשמרו, ועל זה כתוב: "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת", שבת זאת היא נקודה תחתונה ההיא^[כד], "אֶת הַשַּׁבָּת", זה הוא אותו הרוח, שהוא התפשטות נקודה ההיא^[כה].

חצי הרוח מאיר למעלה וחציו למטה

התפשטות זו כאשר נתוסף קדושה וברכה מלמעלה על נקודה ההיא, נתוסף הארה על הכל, והרוח נעשה אור המאיר בכל הצדדים, נחלק לו הארה למעלה ומאיר,

וזהו הזוהר

ולפעמים אחת מהנה, כן יש בספירת המלכות ג' בחינות נפש רוח ונשמה ובימי החול תתפשט בחינת הנפש מן המלכות, להופיע ולשכון בעולם הזה, ובשבת מתפשט בחינת הרוח, והבן. **כב**. זו ספירת כתר לפיכך אנו אומרים בשבת קדושת כתר. **כג**. כך נקראין סעודות שבת. **כד**. זו ספירת מלכות. **כה**. זה אור השכינה הקדושה שמתפשט לשכון בעולם הזה.

כא. כאן יגלה בקצור סוד גדול מענין השכינה שהוא אור אלהות הנאצל מן ספירת המלכות לשכון בעולם הזה בכל מקום הראוי לזה. וזהו שאומר שרוח הזה הוא התפשטות מן ספירת המלכות להופיע בישראל בעולם הזה ביום השבת וזה הניצוץ של שבת מתקשר עם הניצוץ אלהות השוכן באדם בתמימות. ודע והבן שכמו באדם לפעמים נפש רוח ונשמה שוכנים בהגוף משולבות יחדו,

ונחלק לו הארה למטה ומאיר, וזהו שכתוב: **"בְּיָנַי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"**, חלק של נחלה יש לנו כאחד.

החלק שלמעלה נתעטר ביום הזה מעונג העליון הקדוש, ונהנה מזיו העליון של קדמון כל קדמונים^[כז], החלק שלמטה נתעטר ביום הזה מעונג שלמטה, שנהנה באותן הסעודות, ועל כן נצרך לענג לו במאכל ובמשתה, במלבושי כבוד, ובשמחה של הכל.

אם שומר את הרוח כראוי נכלל הרוח במוצאי שבת עם חלק השני

וכאשר נתעטר זה החלק למטה, ונשמר כמו שנצרך, אז עולה למעלה, ומתחבר בחלק אחר ההוא^[כח], וזאת הנקודה נוטלת הכל מלמעלה ומלמטה, ונכללת מכל הצדדים, ולפי שנתעטרה בשבת מלמעלה ומלמטה, כל שאר הימים נותנת שפע לכל, ונתנה לה הממשלה מלמעלה ומלמטה, ובסודות הספר של שלמה המלך, נזכר סוד הזה, ונתבאר על ידי המנורה הקדושה^[כט], אשרי חלקם של ישראל.

זוהר חלק ג' פרשת שלח דף קעג ע"א

השמחה למעלה כשישראל מקבלים השבת

כל ערב שבת, כאשר מקדשים ישראל יום השבת, כרוז נכרוז לארבעה צדדי העולם, האספו מחנות הקדושים, והכינו כסאות, אז נראה שמחה בשלש מאות ותשעים רקיעים, כמה ממונים וכמה שרים מתאספים למקומותם.

העץ החיים מתעורר להתייחד עם המלכות ולהוציא נשמות

כיון שישראל למטה מקדשים השבת, אז נתעורר עץ החיים, שנוקש באותן העלים שלו, רוח אחד הנושב מתוך העולם הבא, ואותן ענפי העץ מתנענעים, ומעלים ריח של העולם הבא, ועץ חיים ההוא נתעורר, ומוציא נשמות קדושות, שיתפשטו על העולם.

נשמה יתירה נכנס באדם

ועל ידי זה נשמות יוצאות ונשמות נכנסות, אלו מעוררות לאלו, אלו יוצאות ואלו נכנסות, ועץ החיים הוא בשמחה.

ישראל בשמחה במנוחה ובעונג

ואז כל ישראל נתעטרים בעטרות של אותן נשמות הקדושות, כולם בשמחה במנוחה, וכל יום השבת יש להם שמחה ההיא ומנוחה ההיא, וכל הצדיקים אשר בגן כולם עולים ומתענגים בעונג העליון של עולם הבא, כשמגיע מוצאי שבת, כל הנשמות פורחות ועולות.

זיו הזוהר

ממדת המלכות בכל ששת ימי המעשה. נמצא שזאת נקודת המלכות מקבלת נחת רוח מלמעלה ומלמטה. כח. כך קראו החבריא לרבי שמעון בר יוחאי.

כז. חלק שלמעלה זו ספירת מלכות וחלק שלמטה זו השכינה הקדושה. כח. אור בחינת הרוח של מדת המלכות נתעלה למקורו במוצאי שבת ותחתיו מתחיל להופיע בעולם הזה האור של בחינת נפש

הנשמה יתירה עולה ונשמות הצדיקים יורדות

בא וראה, כשנכנס השבת, יורדות נשמות לשכון על עם הקדוש, ונשמות הצדיקים עולות למעלה, במוצאי שבת, עולות אותן הנשמות ששכנו על ישראל, ונשמות אחרות יורדות, הן אותן נשמות הצדיקים.

גודל השמחה לנשמה שחידשה בשבת

כיון שעולות כל הנשמות ששכנו על ישראל, הן עולות וקיימות בצורתן לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך הוא שואל לכולן, איזה חדוש היה לכן בעולם שהוא בתורה, זכאות הן אותן האומרות חדושי תורה לפניו, שמחה רבה עושה להן הקדוש ברוך הוא, מאסף לפמליא שלו ואומר, שמעו חדושי תורה שאומרת זאת הנשמה של פלוני, וכולם נותנים מקום לדבור הזה בשתי ישיבות, הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה יחתום לזה הדבור.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רד ע"ב

הרוח שיורד שבת באדם שורה בתוך נפשו של האדם

"וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׂ", כתוב **"וַיִּנְפֹּשׂ"**, וביארו, ווי נפש שאבדה, ונכון הוא, אבל אם כן ווי הגוף צריך לומר, שממנו נאבדה הנפש?

אבל סוד הדבר, באדם יש נפש שהוא לוקחת ומושכת אליו לזה הרוח מערב שבת, וזה הרוח שורה בתוך הנפש הזאת, ודר בה כל יום השבת, ואז הנפש הזאת היא יתירה ברבוי ותועלת יותר ממה שהיתה, ועל כן למדנו, שכל נפשות ישראל מתעטרות ביום השבת, והעטרה שלהם הוא מה ששורה רוח הזה בתוכם, כיון שהשבת יוצא, ואותו הרוח עולה למעלה, אז ווי לנפש שאבדה מה שאבדה, אבדה אותה עטרה העליונה, וכח הקדוש ההוא שהיה בה, וזהו **"וַיִּנְפֹּשׂ"**, ווי נפש, שאבדה מה שאבדה.

המלכות מקבלת השפע ביום ומחלקת בלילה

עונת תלמידי חכמים היודעים סודות עליונים, היא מליל שבת לליל שבת, כמו שנתבאר, אבל דבר זה שאלתי למנורה הקדושה, הלא ידוע שזה הכתר התחתון, מקבל מה שמקבל שפע ביום^[כט], ובלילה הוא נותן מזון לכל חיילותיו, כמו שביארו, שכתוב: **"וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ"** (משלי לא, טו), מקבלת השפע ביום ותתן בלילה^[ל], ועתה אמר הרב שהזיווג צריך להיות בלילה הזה?

על ידי הזיווג של שבת המלכות נותנת נשמות חשובות

והשיב שבודאי צריך להיות הזיווג בלילה הזה, מה הטעם, לפי שבלילה הזה היא מפרשת נשמות לכל החכמים היודעים סודות חכמת הקבלה, וחבור וזיווג לא נמצא ביום

^{כט} זו מדת המלכות ספירה התחתונה. ל. לחלק השפע בפרטיות לכל הנבראים שבעולם הזה.

אחר בכל חדוה בלי ערבוב אחר כמו ביום הזה, ולפיכך אותן הנשמות שמחלקת, מחלקת אותן לחכמים לצדיקים ולחסידים כראוי להם.

בכל לילה יש זיווג

ובכל לילה וליילה הזיווג נמצא בודאי, בחצי הלילה, אבל לא בכל הצדדים כמו זיווג הזה[לא].

עונת תלמידי חכמים

ולפיכך החכמים בעלי הסוד, צריכים לסדר התשמיש שלהם בלילה הזה, מה הטעם, לפי שבכל ימי השבוע יש להם רוח אחר השורה על העולם, ובלילה הזה יש להם רוח אחר קדוש ועליון היורד לבני קדושים, וזה הרוח נושב מן קדמון כל הקדמונים, ויורד לתוך נקודה התחתונה, לתת בה מנוחה לכל, ושפע זו מתחלקת לכל הצדדים למעלה ולמטה, ככתוב: **"בְּיָמֵינוּ וּבְיַמֵּי יִשְׂרָאֵל"**[לב].

וכאשר אותן החכמים יושבים עם אותו רוח הקדוש רוח העליון, צריכים לשמש מטתם, כי זה הרוח מושך אחריו למטה כל אותן נשמות הקדושות, וקדושי עליון נוחלים בכח הרוח הזה, נשמות קדושות לבניהם כראוי.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רה ע"א

בשבת קודש לא צריכים להתפלל על שמירה

כיון שזה הרוח שורה על העולם, כל רוחות רעים וכל מקטרגים רעים נסתלקים מהעולם, ולא נצרך להתפלל על שמירה, לפי שישראל נשמרים הם בכח הרוח ההוא, וסוכת שלום פורסת כנפיה עליהם, והם נשמרים מכל רע.

שהרי למדנו, שבכל מקום שסוכת שלום נמצאת, צד הטומאה לא נמצא שם, ועל כן, נשמרים הם ושמירה נמצאת.

בשבעין עיטורין

יום השבת שמחה היא לכל, והכל נשמר למעלה ולמטה, ונקודה התחתונה תאיר לעלות למעלה ביופי העטרות, שבעים חלקים יותר[לג], וקדמון כל הקדמונים נתעורר.

בשבת עולים התפילות מיד למעלה

אז כאשר מאיר הבקר, עם הקדוש מקדימים לבית הכנסת במלבושי כבוד, בשמחה, מתעטרים בעטרת קדושה שלמעלה, ברוח ההוא השוכן עליהם למטה, משבחים בשירות ותשבחות ועולים התשבחות למעלה, ועליונים ותחתונים כולם בשמחה, ומתעטרים כולם כאחד.

זיו הזוהר - **לא.** שבחול אין הזדווגות הספירות למעלה **לב.** פירוש ששפע הארת אור הכתר מתחלק בין מדת המלכות ובני ישראל. **לג.** בשבת יש עליית המלכות בשבעין עטורין יותר, על ידי התורה ותפילת ישראל, לפיכך נתעורר הכתר להשפיע בה הארה דלעילא.

אשריכם ישראל

פותחים העליונים ואומרים, זכאים אתם עם הקדוש בארץ, שרבונוכם מעטר לכם, וכל חילות הקדושים מתעטרים ביניכם.

השבת נועם הנשמות

יום הזה, יום הנשמות הוא, ולא יום הגוף, לפי שבו היא ממשלת צרור הנשמות^[לי], וקיימים עליונים ותחתונים כולם בזיווג אחד, בהתעטרות של רוח יתירה העליון הקדוש.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רה ע"ב

ג' תפילות נגד מלכות, ז"א, ובינה

התפלות של שבת מעם הקדוש, שלש תפלות ישנן ביום הזה, נגד ג' שבתות הידועות^[ליה], זה נתבאר וכולן אחד.

בשבת צריך רק לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות

כיון שנכנס עם הקדוש לבית הכנסת, אסור לעסוק אפילו בענין צורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפלות ותורה, כל אחד כראוי לו, ומי שעוסק בענינים אחרים ובעניני העולם, זה הוא אדם המחלל שבת, אין לו חלק בעם ישראל, שני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם משימים ידיהם על ראשו, ואומרים: ווי לזה שאין לו חלק בהקדוש ברוך הוא, ועל כן נצרך לעסוק בתפלה ובשירות ותשבחות לרבונם, ולעסוק בתורה.

זיו הזוהר

לד. פירוש ממשלת עולם הבינה. לה. תלת שבתי הן מלכות בינה וכתר מלכות, היינו שבתפילת ליל שבת נעשה יחוד מלכות עם תפארת, ובתפילת שחרית ומוסף נתעלים מלכות ותפארת לשבת העליון, שהיא הבינה, בהתיחדה עם החכמה בהארת הכתר, ובתפילת מנחה הארת הכתר יורד ומאיר עליהם עד למטה מטה.

טלפון 0548436784

ת.ד 612 בני ברק

30,000 איש הצטרפו כבר בא והצטרף!!!

את אחי אנוכי מבקש,
להסיר מעמינו מכשול ומוקש,
להיות מהאנשים הנבחרים,
שיזכו את קרן ישראל מעפר להקים,
וישראל עם קדושים כבר קיבלו עליהם, 30,000 אנשים,
ללמוד הזוהר כל יום מזמנם להקדיש,
מספר דקות כל איש ואיש,
ועתה בא והצטרף אלינו,
לקרב ולקבל פני משיח צדקינו,

להצטרפות: טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

וכל אלו שיצטרפו ויקבלו עליהם ללמוד מספר דקות
היו שותפים לכולל הלומדים זוהר כל יום בחצות הלילה
בהיכלא דרשב"י במירון

זוהר חלק א' הקדמת הזוהר דף יד ע"ב

שלשה גורמים רעה לעצמם

למדנו, שלשה הם הגורמים רעה לעצמם, אחד מי שמקלל עצמו, שני מי שמשליך לחם או פירורים שיש בהם כזית, שלישי מי שמדליק נר במוצאי שבת, קודם שהשלים הצבור ואתהקדוש יושב, שזה גורם לאש הגיהנם שידלק באש שהוא קודם שהגיע זמנו, שיש מקום בגיהנם לאלו שהיו מחללי שבתות, ואלו שנענשים בגיהנם מקללים לזה שמדליק נר קודם שהגיע זמנו, ואומרים עליו: **"הֲנֵה ה' מְטַלְטֵלְךָ טַלְטְלָה גְבֹר וּגּוֹ"**, **"צָנוּף יִצְנַפְךָ צִנְפָה פְּדוּר אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם"** (ישעיהו כב, יז-יח), לפי שאין להדליק אש במוצאי שבת עד שמבדילים ישראל בתפלה, ומבדילים על הכוס, לפי שעד אותו זמן עדיין שבת הוא, וקדושת השבת שולט עלינו.

מתי חוזרים הממונים אל מקומם

ובשעה שמבדילים על הכוס, כל אותן החיילים, וכל אותן המחנות שנתמנו על ימי החול, כל אחד ואחד חוזר למקומו ולעבודתו שנתמנה עליה, לפי שכאשר נכנס השבת ונתקדש היום, קודש נתעורר ושולט בעולם, וחול הוסר מממשלתו, ועד השעה של מוצאי שבת אין חוזרים למקומותם, ואף על פי שיצא השבת אין חוזרים למקומותם, עד השעה שאומרים ישראל ברוך אתה ה' המבדיל בין קדש לחול, אז הקודש מסתלק, והמחנות שנתמנו על ימי החול נתעוררים, וחוזרים למקומותם כל אחד ואחד על משמרתו שנפקד עליו, ואף על פי כן אין שולטים עד שהם נאורים מן סוד הנר, וכולם נקראים מאורי האש, לפי שמן סוד עמוד האש, ומן יסוד האש, באים כולם ושולטים על עולם התחתון.

מי שממתין עם הדלקת הנר רשעי גיהנם מברכים אותו

וכל זה כשהאדם מדליק נר קודם שהשלימו הקהל ואתה קדוש יושב, אבל אם הוא ממתין עד שהשלימו ואתה קדוש יושב, אותן הנענשים בגיהנם מצדיקים עליהם הדין של הקדוש ברוך הוא, והם מקיימים על איש ההוא כל הברכות שאומר הצבור, **"וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מְטַל הַשָּׁמַיִם"** (בראשית כז, כח), **"בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה"** (דברים כח, ג).

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצא ע"א

ערב רב אין פירושו עירבוב עמים רבים

"וַיִּרְא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מִשֶּׁה", אמר רבי שמעון, מי הוא העם, הם הערב רב, מי הם הערב רב, וכי לודים וכושים וכפתורים ותוגרמים היו, שקורא אותם ערב רב, והלא מצרים

היו, וממצרים יצאו, ואילו היו ערוב של עמים רבים, כך היה לו לכתוב, ערב רב עלו אתם, בשביל הערוב שלהם?

ערב רב הם המכשפים של מצרים

אלא "ערב רב עלה אתם" כתיב, לפי שהיו עם אחד ושפה אחת, אבל כל מכשפי מצרים וכל החרטומים, שלהם היו, שכתוב בהם: "ויעשו גם הם חרטמי מצרים" (שמות ז, יא), שבקשו לקום נגד נפלאות הקדוש ברוך הוא.

ה' אמר למשה לא תקבלם

וכיון שראו הנסים והנפלאות שעשה משה במצרים, חזרו אל משה, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה לא תקבל אותם, אמר משה, רבוננו של עולם, כיון שראו הגבורות שלך מבקשים להתגייר, יראו גבורתך בכל יום, וידעו שאין אלהים זולתך, וקבלם משה.

החכמים שבמכשפים היו מכשפים בערב הגדול

ולמה נקראים ערב רב, אלא כל מכשפי מצרים היו, ובראשם יונו"ס וימברו"ס, ובשעות היום היו עושים תמיד כשפיהם, כל אותן מכשפים הגדולים, והיו מסתכלים מכי נטה השמש, מתחלת שש שעות ומחצה, עד תחלת תשע ומחצה, שאז הוא ערב הגדול, וכל אותן מכשפים הקטנים, מסתכלים מתחלת תשע ומחצה עד חצי הלילה.

אותן מכשפים הגדולים שבהם, היו מסתכלים מכי נטה השמש, שהרי אז מתחילים תשע מאה וצ"ה מדרגות, לשוטט על הרי חושך, והרוח שלהם משוטט על כל אותן המכשפים בכשפיהם, ואלו המכשפים היו עושים כל מה שרצו, עד שכל המצרים היה בטחונם באותן המכשפים, וקראו להם ערב רב, לפי שיש ערב קטן מתשע שעות ומחצה ולמטה, שהוא ערב קטן, ושני ערבים הם, ועל כן כתוב: "וגם ערב רב עלה אתם".

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצא ע"ב

המכשפים אינם שולטים בשש שעות הראשונות

וחכמתם היתה גדולה, והם הסתכלו בשעות היום, והסתכלו במדרגת משה, וראו שהרי בכל הצדדים בשש משה, היינו בשש שעות הראשונות של היום, שהם לא יכלו לשלוט בהן, בשביל שש מדרגות העליונות שנאחז משה בהן, ובכל הצדדים בשש היה ליל, ובעטרות של אלו שש המדרגות היה מוכן לרדת מן ההר, שכתוב: "כי בשש משה לרדת מן ההר".

הם רצו שהגבורה יהיה נכלל בחסד

מיד "ויקהל העם על אהרן", למה על אהרן, בשביל להתכלל בצד הימין, שהרי הם כח שמאל בקשו ממנו ליל, ובשביל להיות נכלל בימין, נקהלו על אהרן ליל, "ויאמרו אליוקום עשה לנו אלהים", אלהים ודאי, בקשו צד השמאל.

זיו הזוהר
 לו. פירוש, שבכל הצדדים היה כח משה חזק בשש שעות הראשונות של היום. לז. היינו כח מצד השמאל, כח של טומאה. לח. שיהא לזה הכח יניקה מן החסד דקדושה, לכך נקהלו על אהרן ששורשו

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצא ע"א

ישראל פגמו באמא שהוא השכינה הקדושה

בכה רבי שמעון ואמר, החטא שעשה העם שמבחוץ, ונשתתפו להם בני העם הקדוש, במדרגה האלהית שנקראת אם חטאו, שכתוב: **"קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים"**, אלהים ודאי כבוד ישראל, זו היא ששורה עליהם, כאם על בנים^[לט], וזהו שכתוב: **"וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר"** (תהלים קו, כ), זה כבודם של ישראל האם שלהם, וזהו שכתוב: **"גְּלָה כְבוֹד"** (שמואל א' ד, כא), שגרמו לשכינה שתגלה בגלות עמהם, ועל כן **"וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם"**, במה, **"בְּתַבְנִית שׁוֹר"**.

הס"מ נתלבש בעגל שהוא שור

כאן יש סוד, בא וראה, למטה תוך שמרי היין במקום שמרים הרעים, יוצא מערער ומקטרג אחד, מזיק הראשון^[מ], והוא בסוד תבנית אדם, כאשר יקרב אצל הקודש, כיון שעובר משם, ורוצה לרדת למטה, נצרך לו להתלבש בלבוש להזיק לעולם, והוא יורד עם מרכבותיו, ולבוש הראשון שלוקח לעצמו, הוא תבנית שור, צורה של שור, וראשון המזיקים מאותן הארבעה הוא שור, והמזיקים הם ארבעה אבות להזיק לעולם, וכל שאר ג' אבות נזיקין שמלבד השור, כולם של השור הם, ועל זה כתוב: **"וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר"**.

הקליפות אינם יונקים משבעה מיני דגן

מהו "אכל עֵשֶׂב", כבר דרשנו בזה, אבל עיקר הדבר, שבתמצית הלחם ושבעה מיני דגן אין לו בהם חלק.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצא ע"ב

הערב רב רצו שם אלקים כי מזה יש להם יניקה

ובא וראה, כל זמן שהיה משה במצרים, שם אלהים לא הזכיר, אלא השם הוי"ה ברוך הוא, וזאת היה קשה לו לפרעה, בשביל שלא יהיה תוקף לצד הטומאה ההוא, ולא יתגבר בעולם^[מא], ועתה בקשו ענין ההוא, וזהו **"קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים"**, לנו דוקא, שאנחנו נצרכים לדבר הזה, לחזק הצד שלנו, שהיה נדחה עד עתה.

הם גם רצו אלקים שילך לפנייהם כמו שה' הולך לפני ישראל

"אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ", מה אמרו, אלא כך אמרו, רואים אָנוּ שאתם ישראל כל טוב וכל כבוד העולם לכם הוא, ואנחנו נדחים להחוץ שלכם, **"וְהָ הַלֵּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם"**, אף כך אָנוּ מבקשים, אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהולך לפניכם ה', שהרי יש רשות להצד שלנו ללכת כמו כן לפנינו, אם נכין לו איזה פעולה.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצא ע"ב

בחסד. **לט**. זו השכינה הקדושה. **מ**. זה משל על פסולת דקדושה, שאחר כמה וכמה צמצומים והשפלות דקדושה היה ביכולת שיברא ממנו, היינו מן הפסולת שלו צד הטומאה עם כל המרכבות שלו וחיילות המזיקים. וזה הוא מזיק הראשון. **מא**. כי מן האחוריים של זה השם יש להם יניקה.

הערב רב לא היו מכוסים בענני הכבוד

בא וראה, כל ענני כבוד שהלכו במדבר, לא היו מכוסים אלא לבני ישראל בלבדם, וענן הכבוד ההוא שכתוב: **"וְהָיָה הַלֶּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם"**, הלך לפניהם, ואלו הערב רב וכל אותן הבהמות צאן ובקר, היו הולכים מחוץ למחנה לבסוף.

בתוך הענן לא היה שום לכלוך

ובא וראה, כל אותן ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר, כל לכלוך וטינופת לא היה תוך העננים בפנים, ועל כן צאן ובקר אוכלי עשב מבחוץ היו, עם כל אותן ששמרו להם.

הערב רב היו אוכלים מהמזון מהפסולת שנשאר בריחים

אמר רבי אלעזר, אבי אם כן, אותן הערב רב לא היו אוכלים המזון, אמר לו, ודאי כך הוא, אלא מה שנתנו להם ישראל, כמי שנותן לעבדו, וממה היו אוכלים, מן התמצית מה שנשאר הפסולת מאחר הריחים, והכתוב מכריז ואומר, **"וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּזֶן אֲרֻבָּעִים שָׁנָה"** (שמות טז, לה), בני ישראל ולא אחר, **"וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ וְגו', מִן הוּא"**, ולא שאר הערב רב והצאן והבקר שהיו ביניהם.

הערב רב רצו או להתחבר עם ישראל או שיהיה להם אלהים

ועד עתה היו נכנעים אותן הערב רב, ועתה עמדו ובקשו פעולה לחזק צד הטומאה, וכך אמרו או נהיה כלנו עם אחד, ונהיה בכלל עמכם, או שיהיה לנו מי שילך לפנינו, כמו שהולך אלהיכם לפניכם.

אהרן עשה העגל כי לא רצה שהערב רב יתאחדו עם ישראל

אמר אהרן, חס ושלום, שאלו ישתתפו בעם הקדוש, להיות כולם כלל אחד, לא יתערבו עם הקודש בעם זה בכלל אחד, אלא מוטב להפרישם מתוך עם הקודש, עד שיבוא משה.

היו הרבה מישראל שנשתתפו עמהם בלב

ואהרן לטוב נתכוון, אלא שהיו הרבה מישראל שנשתתפו עמהם בלב, ולפיכך, כשבא משה היה צריך לברר וללבן העם הקדוש מחטא ההוא, והשקה אותם המשקה עד שנתבררו כולם, ולא נשאר בהם פסולת כלל.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצב ע"א

אהרן רצה שעד שיתקוטטו עם נשיהם ובניהם יבוא משה

"וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶהְרֹן פְּרִקוּ נַזְמֵי הַזֹּהָב וְגו'", וכי לא היה להם זהב אחר, אלא אמר אהרן, כל זמן שתהיה להם מחלוקת עם בניהם ונשיהם יתעכבו, ובין כך יבא משה.

הם פרקו משל עצמם כמה אלפים ורבבות נזמים

בא וראה, למדנו שקשים גרים לישראל כספחת בבשר החי, כל שכן אלו שלא היו גרים כראוי, הם מה עשו, **"וַיִּתְּפְּרוּ כָּל הָעָם אֶת נַזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם"**, הרבה אלפים ורבבות היו מן נזמיהם שם.

מה כתוב: **"וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וְגו'"**, אהרן לא נשמר מאותן שני החכמים שהיו בראשיהם של ערב רב ההוא, אחד מהם היה לפניו, והשני היה עוסק בכשפיו, כיון ששניהם נתיעצו יחד, לקחו זהב ההוא, שני שלישים ביד אחת, ושליש אחד ביד השנית, לפי שכן נצרך במין הכשוף ההוא.

בחצות היום עשו המכשפים

בכה רבי שמעון ואמר, אי חסיד הקדוש אהרן, משיח אלהים הגדול, בחסידותך נפלו הרבה מן עם הקדוש, ואתה לא ידעת להשמר, מה עשו, כאשר עברו שש שעות הראשונות, והיום היה במשקל החצי, לקחו זהב ההוא שפרקו מאזניהם, מה הטעם, לפי שמי שרוצה לעשות כשוף, לא נצרך לו להיות חס על ממונו, והם אמרו הלא השעה עומדת לנו אם לא נעכב, ואין עת להיות חס על זהב.

התפרקו מעול מלכות שמים

מיד **"וַיִּתְּפְּרוּ כָּל הָעָם"**, מהו **"וַיִּתְּפְּרוּ"**, ככתוב: **"מִפְּרֵק הָרִים וּמִשִּׁבַּר סְלָעִים"** (מלכים א' יט, יא), שהשחיתו ושברו אזניהם, והתפרקו מעול השמים שצוה להם משה, שלא יהיה להם חלק בהשם הקדוש ובעם הקדוש.

המכשפים במעשיהם להוציא העגל

מה עשו, שני המכשפים חלקו את הזהב ההוא, אחד לקח שני שלישים, ואחד שלישי, עמדו נגד השמש בשעה הששית, עשו בכישופם ובלטו בלהטיהם, בכישוף של הפה, כיון שהגיעה תחלת שעה ז', הרימו שניהם ידיהם על ידיו של אהרן, שכתוב: **"וַיִּקַּח מִיָּדָם"**, שניהם היו ולא יותר, כיון שהוא לקח מידם, קול יצא ואמר: **"יָד לְיָד לֹא יִנָּקָה רָע"** (משלי יא, כא), כמו שכתוב: **"כִּי בָרַע הוּא"**, שהביא רע לעולם.

המכשפים בניו של בלעם רצו להתחזק בצד הימין

סוד הדבר, אלה הרשעים מכשפים הרעים, בניו של בלעם הרשע, בני בניו של לבן הרשע, ראו שהכוס של ברכה בימין הוא, ומן בחינת הימין תבוא התחזקות תמיד, אמרו, אם יהיה בצד זה הראש ההוא של הימין[מב], אז יהיה התוקף שלנו כראוי.

זיו הזוהר

מב. זה אהרן כהן הגדול.

על ידי לקיחת אהרן מידם צלחה כשפיהם

כיון שהגיעה שעה הז' של היום, נתנו לו לאהרן מיד, אם הוא היה אומר להם הניחו הזהב על הארץ תחלה, ואקחנו, אז לא היו פועלים בכשפיהם כלום, אבל מידם לקח, והכתוב מתרעם ואומר **"וַיִּקַּח מִיָּדָם"**, ראו מה עשה אהרן, איש נביא, איש חכם, ולא ידע להשמר, שאלו לקח הזהב מן הארץ, כל כשפים שבעולם לא היו יכולים להצליח, אבל מדוע הצליחו במעשה זה, לפי שהיה **"וַיִּקַּח מִיָּדָם"**, ולא מן הארץ.

אף שאחזו בידיהם רק כמה שקלי זהב זה השפיע על הכל

למדנו, שקכ"ה שקלים היה בו, כמספר מסכ"ה, אם כן איך כתוב **"וַיִּקַּח מִיָּדָם"**, וכי בידם היו כל אותן השקלים, אלא מכלל אותן השקלים לקחו מלא ידיהם, ומעט זהב ההוא נתעלה על הכל, כאלו היה הכל בידיהם.

היה סיוע מהסטרא אחרא לכל מעשה העגל

"וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֶגֶל מִסֹּכָה", לא כמו שחושבים אנשים, שעשה ציורים במחוגה או בדבר אחר, אלא שבא הכתוב להוכיח הדבר, שאהרן לא ידע להשמר, שאילו כאשר לקח מידם היה משליכו לארץ, ואף על פי שהיה לוקחו אחר כך, לא היה מצליח מעשה רע הזה, אבל בכל סיוע רע היה, שלקח הזהב וכיסהו מהעין, רעה אחר רעה, מהו **"וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרֹט"**, שהניח כל הזהב בכיס אחד והיה נשמר מהעין, אז נתעלה הכל להמעשה, שכך נצרך במיני כשפים האלה.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצב ע"ב

בשתי פעולות של אהרן נעשה העגל

עתה יש לשאול, וכי לא כתוב, ואשליכהו באש ולא יותר, ואז ויצא העגל הזה, וכאן אומר הכתוב **"וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֵּכָה"**, אלא חס ושלום שאהרן עשה, והכתוב מוכיח שכתוב: **"אֵת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ"**, אבל ממה שכתוב: **"וַיִּקַּח מִיָּדָם"**, וכתוב: **"וַיַּצֵּר אֹתוֹ בְּחָרָט"**, בכח שתי אלה נעשה הכל, וכמו ביכולת לומר שהוא עשה אותו, שאם שתי אלה לא היו, לא היה נעשה, ולא היה יוצא מכח לפועל, אבל מי גרם שנעשה, אותן שתי פעולות רעות, וכאשר הוא לקח מידם, היו הם עושים כשפיהם והיו מלחשים בפיהם, והמשיכו רוח למטה מן צד הטומאה.

בעגל ב' רוחות, א' של שור וא' של חמור

והמשיכו שני רוחות ביחד, אחד מן זכר ואחד מן נקבה, הזכר נתלבש בדמות שור, והנקבה בדמות חמור, שניהם היו נכללים ביחד, ולמה שני אלה, שור הרי נתבאר, אבל חמור למה, אלא לפי שאלה המכשפים של מצרים, כתוב בהם: **"אֲשֶׁר בָּשַׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם"** (יחזקאל כג, כ).

הרהור עבודה זרה הוא גם כן חטא

ועל כן כל אותן ישראל שמתו בחטא זה, היו מתחברים עמהם בלבבם, ולפי שהיו שני דמותים, כתיב: **"אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל"**, ולא כתוב זה אלא **"אֵלֶּה"**, שנים היו ביחד, **"אֲשֶׁר הָעֵלֹוֹךְ מֵאֲרָץ מִצְרַיִם"**, **"הָעֵלֹוֹךְ"** ולא העלך.

אלה אלהיך אמרו הערב רב

ויאמר אלה אלהיך לא כתיב, אלא **"וַיֹּאמְרוּ"**, שאהרן לא אמר כלום.

על ידי האש נתחזק כח הסטרא אחרא

"וַיִּרְא אֶהָרֶן וַיְבִן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אֶהָרֶן וגו'", אוי חסיד קדוש, כמה היה רצונך לטוב, ולא ידעת להשמר, כיון שהשליך הזהב באש, נתגבר הכח של צד הטומאה שם באש, ויצא דמות של שור, כמו שנתבאר בשתי המשכות של צד הטומאה.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצב ע"א

אם לא היה בונה אהרן מזבח היה העולם נחרב

מיד **"וַיִּרְא אֶהָרֶן"**, מהו וירא אהרן, ראה שצד הטומאה נתגבר, מיד **"וַיְבִן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו"**, שלולא שהקדים ובנה מזבח, זה היה נחרב העולם.

גזלן בראותו צורת המלך חוזר לאחוריו

משל לגזלן שהיה יוצא לקפח ולהרוג אנשים, ראה שר צבא המלך שגזלן ההוא יוצא בכח חזק, מה עשה שר צבא ההוא, פעל אצל המלך שיצא לדרך, והמשיך השר את המלך באותו הדרך, כאשר הלך גזלן ההוא באותו הדרך, ראה צורת המלך שעומד לפניו, כיון שראה את המלך שהיה מהלך לפניו בדרך, מיד נרתע וחזר לאחור.

על ידי המזבח נחלש הסטרא אחרא

כך וירא אהרן, שצד הטומאה נתגבר, אחז ברפואה והגביר צד הקדושה וישם אותו לפניו[מג], כיון שראה צד הרע צורת המלך עומדת לפניו, מיד חזר לאחור ונחלש תוקפו וכחו, שהרי מזבח זה נתגבר ונחלש צד הטומאה.

אהרן אמר חג לה' ולא חג לעגל

בא וראה מה כתוב: **"וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחֶרֶד"**, חג לה' ולא לעגל, ולצד הקדושה עשה, ולצד הקדושה קרא ואמר, וזו הרפואה שהקדים, שלולא שעשה כך, לא היה העולם מתקיים בקיומו.

שני בניו של אהרן מתו

ועם כל זה לא נשכך הרוגז מאהרן, אף על פי שלא התכוון לרע, אמר לו הקדוש ברוך הוא, אהרן, שני מכשפים האלו משכו אותך למה שבקשו, חייך שני בניך יפלו, ובשביל חטא זה ימותו, זה שכתוב: **"וּבְאַהֲרֹן הַתְּאֵנָף ה' מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ"**, מהו **"לְהַשְׁמִידוֹ"**, אלו בניו, ככתוב: **"וְאֲשָׁמִיד פְּרִיֹ מִמֶּעַל"** (עמוס ב, ט), שפרי האדם בניו הם.

בני אהרן הקריבו אש זרה שהוא לסטרא אחרא

בא וראה, אהרן הקים מזבח ההוא לפניו, והעגל חזר לאחור, בניו הקימו צד הטומאה מלפנים, וצד הקדושה חזר לאחור, שכתוב: **"וַיִּקְרִיבוּ לְפָנָי ה' אֵשׁ זָרָה"**, לפני ה' שמו, ונתפסו בחטא הזה.

משה לא נתן את המזבח כיון שנבנה לצד הקדושה

ועוד חשב אהרן שבתוך כך יבוא משה, ועל כן מזבח ההוא לא הרסו משה, שאילו היה כמו שחושבים אנשים, דבר הראשון שהיה צריך משה לעשות הוא, לנתן אותו המזבח, כמו שניבא עדו על המזבח של בית אל שינתן, ונבואתו על מזבח ההוא של העגל היתה, אבל כאן ענין אחר היה, כמו שנתבאר, וכתוב: **"וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְהֹר"**, ולא כתוב וינתן את המזבח.

הכרזה לדין

בא וראה, **"וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וַיֹּאמֶר"**, היה מכריז בקול ואומר, כתוב כאן **"וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר"**, וכתוב ביונה: **"וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר"** (יונה ג, ד), מה שם היה מכריז לדין, אף כאן הכריז לדין, **"חַג לַיהוָה מִחֶרֶד"**, ניבא נבואה ברוח של אותו המזבח, שעתידי הדין לשרות עליהם, חג לה' לעשות בכם דין[מז].

זיו הזוהר **מג.** כי המזבח הזה היה מכוון להשכינה הקדושה. **מד.** וזה החג משמעותו היא שבר מלשון חגא.

בשלשה דברים לקו ישראל

ושלשה דינים היו, אחד "וַיִּגַף ה' אֶת הָעָם", ואחד של בני לוי, ואחד שהשקה משה לבני ישראל, וזהו "חַג לַה' מִקְרָה", "חַג", דין של בני לוי, "לַה'", דין של "וַיִּגַף ה'", "מִקְרָה", דין שהשקה אותם משה, ולנו בלילה ההוא ולמחרת נמצאו נפוחים ומתים, שאותן המים היו מכשכשים במעיהם כל הלילה, ובבקר נמצאו מתים.

אהרן לטוב נתכוון

ובא וראה שמזבח ההוא של קדושה היה, שכתוב: "וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת", ואילו מזבח לא כתוב, שהרי אהרן בודאי היה יודע שכתוב: "זָבַח לְאֱלֹהִים יַחְרָם בְּלִמְתִּי לַה' לְבַדּוֹ", ובודאי ניצל אהרן על ידי עצה הטובה שעשה לנפשו, והכל ברצון שלם וטוב שלא נתכוון לרע.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלו ע"ב

למה דוקא צורת עגל

"סָרוּ מֵהָרַם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֹּכָה וְגוֹ", אמר רבי אלעזר, בא וראה, כשעשו ישראל מעשה ההוא, וגרמו לחטא ההוא, מפני מה עגל ולא עבודה זרה אחרת, ואם תאמר שהם בררו להם עגל, לא כן, שהרי הם אמרו: "קִוִּים עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ", ואהרן רצונו היה לעכבם.

העגל יצא מפסולת הזהב

אלא ודאי שהמעשה נעשה כן מעצמו כראוי לו, שהרי מן צד בחינת הזהב יוצא פסולת, כאשר נזדקק הזהב^[מיה], ומשם מתפשטים כל הכחות של צד השמאל, שהם כמו היתוך פסולת היוצא מן הזהב, ומתפרשים לכמה צדדים.

כשהשמש בתוקפו יש כח השולט מהחיצונים ודמותו כעגל

וכל אותן מהם שיש להם מראה אודם גוון הזהב, עומדים בהרים כאשר השמש בתוקפו, לפי שתוקף השמש מגלה הזהב, ומולידו בארץ, וזה הממונה בתוקף ההוא של השמש, דמות תבניתו כעגל, ונקרא "קֶטֶב יְשׁוּד צְהָרִים" (תהלים צא, 1).

הרוח הטומאה היא נקבה והס"מ משפיע בה

ורוח הטומאה הזה הוא נחש רעה, ויש מי שרוכב עליו, והם זכר ונקבה, ונקראים אלה, שהם מזומנים תמיד בעולם בכל אותן הצדדים שלהם, ועל כן אמרו "אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל".

זיו הזוהר
מה. גם זה משל שמן פסולת דקדושה נברא צד הטומאה על דרך שנזכר לעיל המשל של שמרי

רוח הטומאה התגבר על ישראל בחטא ההיא

ורוח הטומאה שנמצא תמיד במדבר, מצא מקום בזמן ההוא להתגבר בו, ומה שהיו ישראל נטהרים מן הזוהם הראשון ההוא שהכניס בעולם וגרם מיתה לכל, כאשר עמדו אצל הר סיני, גרם להם עתה כמקדם, לטמא אותם ולהתגבר עליהם, וגרם להם מיתה ולכל העולם ולדורותם אחריהם, זה שכתוב: "אני אֶמְרָתִי אֶלֵּהֵם אֶתֶּם וְגו' אֶכֶּן כְּאָדָם תָּמוּתוּן וְגו'" (תהלים פב, ז).

אהרן נטהר בשבעת ימי המילואים והביא עגל לחטאת

ולפיכך היה אהרן מחזיר אחר כך להטהר, בסוד האמונה העליונה, באותן שבעה ימים הקדושים^[מ], ואחר כך להטהר בעגל.

אהרן היה צריך להיטהר

ובא וראה, בכל היה צריך אהרן להטהר, שאילו הוא לא עשה הפעולה, לא היה יוצא העגל, מפני מה, לפי שאהרן הוא בחינת הימין, והוא תוקף השמש^[מ], והזהב הוא מן השמש, לכך רוח הטומאה ירד ונקשר שם, ונטמאו ישראל, ונטמא אהרן, עד שנטהרו.

על ידי אהרן שהוא נכלל גם בשמאל יצא העגל לכן נטמא אהרן

מפני מה נטמא הוא, לפי שיצא העגל מצד בחינת השמאל שהוא שור, ומימינו עגל הוא בבחינת השמאל, כמו שנתבאר, שכתוב: "וּפְּנֵי שוֹר מִהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן" (יחזקאל א, ט), ואהרן שהוא בבחינת הימין נכלל בו השמאל, ויצא על ידו העגל, ועל כן ניתנה לו עגל להטהר כמו שהוא גרם.

ישראל נטהרו על ידי הבאת שער להכניע היצר הרע

ולפיכך כאשר רוח טמא הזה נתגבר ושולט כמקדם על העולם, שהרי בזמן שחטאו ישראל המשיכו עליהם יצר הרע ההוא כמקדם, כאשר בקשו להטהר הוצרכו להקריב שער, לפי ששעיר הוא חלקו של יצר הרע ההוא, ורוח הטומאה ההוא כמו שאמרנו.

לעתיד לבוא יבטל ה' את רוח הטומאה

בא וראה כתוב "וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֵיךְ עֵשֶׂב" (תהלים קו, כ), "כְּבוֹדָם", זו השכינה שהלכה לפניהם, החליפו אותה במקום טמא, אל אחר, ולפיכך לא יכלא זוהם הזה מן העולם, עד הזמן ההוא שיעביר אותו הקדוש ברוך הוא מן העולם, ככתוב: "וְיָאָת רֹחַ הַטָּמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ" (זכריה יג, ב).

הכתוב מעלה כאילו אהרן עשה העגל כי רק בכוחו נעשה

כתוב: "וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסְכָּה", וכתוב: "וַיֹּאשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ וַיַּצֵּא הָעֵגֶל הַזֶּה", משמע שהוא לא עשאו, אם כן מהו "וַיַּעֲשֵׂהוּ", אלא ודאי כמו שביארנו, שלולא אהרן, לא נתגבר רוח הטומאה להתכלל בהזהב, אבל כל מיני הכנה שנצרך לו מצא, לתת לו מקום שיוכל לשלוט.

זִיו הַזּוֹהָר... היין. מו. היינו שבעת ימי המילואים. מו. ככתוב: השמש, והשם אל מורה על חסד בחינת "הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל" (תהלים יט, ב) בזריחת הימין.

הכל היה מוכן ומזומן לרוח הטומאה

מצא מדבר שהוא מקום חרוב מהכל, כמו שכתוב "נָחַשׁ שָׂרָף וְעִקָּרְב וּגו'" (דברים ח, טו), שמשם היא הממשלה שלו, מצא זה הרבה כראוי לזה, מצא לאהרן שיתחזק בבחינת הימין, ולהתכלל בו, אז נשתלם מקומו כראוי לו, ויצא ונשלם המעשה.

רוח הטומאה נתלבש בעגל

ומניין שרוח טומאה היה, שכתוב "אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חָטָא גְדֹלָה", זה רוח הטומאה, נחש הקדמוני, כמו שנתבאר בכמה מקומות.

על ידי הקרבת העגל הכניע אהרן העגל דקליפה

ובזמן שרצה אהרן להטהר, הקריב עגל שהוא מצד ההוא לעשות בו דין, בתחלה עשה לו לשלוט, ועתה לעשות בו דין להכניע אותו, שהרי כאשר נעשה דין באותו הצד, נכנעים כל אותן השולטים מצדו.

השה שמצרים עובדים גם מכניעים על ידי צלייתו

בא וראה, במצרים בענין הצד ההוא שלהם כתוב: "אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּגו'" **כי אם צלי אש** (שמות יב, ט), לבעבור שיעלה ריחו ויהיה נודף, "רֵאשׁוּ עַל פְּרַעֲיוֹ" לשברו ולהכניעו, ואז כל אותן הבאים מצדו לא ישלטו.

גם שריפת פרה אדומה להכניעם

כדמיון זה פרה אדומה תמימה, כדי להכניע כל אותן צדדי הטומאה שלא ישלטו.

זוהר חלק א' פרשת נח דף סז ע"ב

משה לא הסכים שיכרתו ישראל אפילו שיעשה לגוי גדול

"וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וּגו' וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל", אמר רבי יצחק בא וראה מה בין משה לשאר בני העולם, בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה "וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וּגו' וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל", מיד אמר משה וכי אניח טובת ישראל בעבורי, עתה יאמרו כל בני העולם שאני הרגתי את ישראל, כמו שעשה נח, שכיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא שיציל אותו בתיבה, לא בקש רחמים על העולם ונאבדו, ולפיכך נקראים מי המבול על שמו, ככתוב: "כִּי מִי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֵבֶר מִי נֹחַ" (ישעיהו נד, ט), ועתה יאמרו בני העולם שאני הרגתי אותם, בשביל שאמר לי "וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל", מוטב לי שאמות ולא יכרתו ישראל, מיד "וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהָיו", בקש רחמים עליהם והיה מעורר רחמים על העולם.

משה הקטין את חובתם כלפי ה'

"וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהָיו" וגו', אמר רבי יצחק בהתחלת בקשתו רחמים עליהם מה אמר, "לְמָה ה' יַחַרְה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ", וכי איך יכול משה לומר למה, והרי עבדו עבודה זרה, ככתוב: "עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֹּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וּגו' וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל", ומשה אמר למה, אלא כך למדנו, מי שמרצה לאחר אינו צריך לעשות חטאו גדול, אלא יקטין אותו

בפניו, ואחר כך יגדילו לפני החוטא, שכתוב: **"אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה"**, ולא הניח לו להקדוש ברוך הוא עד שמסר עצמו למיתה, שכתוב: **"וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ"**, והקדוש ברוך הוא מחל להם, שכתוב: **"וַיִּנָּחֶם ה' עַל הָרָעָה וְגו'**".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף יד ע"ב

ה' רוצה שהצדיק יבקש רחמים על רשעי ישראל

למדנו שאמר רבי יוסי, בזמן שבני העולם נמצאים חייבים לפני הקדוש ברוך הוא, צדיק ההוא שנמצא אז בעולם, הקדוש ברוך הוא מדבר עמו, בשביל שיבקש רחמים על העולם, ויתפייס עמהם, מה עושה הקדוש ברוך הוא, מדבר עמו אודות רשעי העולם, ואומר לו שייטיב לו בלבדו, ויכרית לכולם, מה דרכו של הצדיק ההוא, מניח את שלו ומבקש רחמים על כל העולם, בשביל שיתפייס הקדוש ברוך הוא עמהם.

משה מסר עצמו למיתה כמה פעמים בשביל ישראל

מניין, ממשה, שאמר לו הקדוש ברוך הוא חטאו ישראל, **"עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מִסְכָּה וְגו'"**, ועוד אמר לו **"הָרַף מִמְּנֵי וְאַשְׁמִידֵם וְגו' וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל"** (דברים ט, יד), באותה שעה אמר משה, אם בעבור כבודי ישמדו ישראל מן העולם, מוטב לי המות, ולא יאמרו שעזבתי טובת כל העולם לבעבור כבודי, מיד: **"וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו ה' אֱלֹהָיו"**, ומסר עצמו למיתה בכמה מקומות בשביל ישראל, שכתוב: **"וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ וְגו'"**, ולמדנו שלא אז משה משם, עד שמחל הקדוש ברוך הוא לישראל, זהו שכתוב: **"וַיִּנָּחֶם ה' עַל הָרָעָה וְגו'"**, וכתוב: **"וַיֹּאמֶר ה' סְלַחְתִּי כְדַבַּרְךָ"**.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קיג ע"ב

כתב ומכתב ולוחות נבראו בערב שבת

"וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא וּגוֹ", למדנו עשרה דברים נבראו בערב שבת וכו', הכתב והמכתב והלחות, שכתוב: "וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא", מה ראייה מכאן שערב שבת היה, אפשר אלף שנים אחר כך, או בשעה שעמדו ישראל על הר סיני?

כיון שנוצר עליהם רק שם אלקים מוכרח שבערב שבת נבראו

אלא ודאי כך הוא, שבערב שבת נבראו, בא וראה בכל מעשה בראשית לא נאמר שם מלא, אלא אלהים ואלהים בכל מה שנברא, עד שכל הבריאה נתיסדה בערב שבת, משנתיסדה כל הבריאה נקרא ה' אלהים שם מלא, ואף על פי שבהשם אלהים נברא הכל, לא נתיסדה בעשיה כל מה שנברא עד ערב שבת, בשעה ההיא נתיסד הכל בעשיה, שכתוב: "מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה" (בראשית ב, ב), שאז נתקיים במעשה, ועל כן כתוב: "וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה", כאשר נתיסד העולם בהשם אלהים במעשה, ולא אחר כך, בזמן שכתוב עליו ה' אלהים, ובבריאת הלוחות נתיסד העולם ונתקיים בקיומו.

אלמלא נשברו הלוחות היו ישראל בני חורין מהכל

"וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלְּחָת", מהו "חֲרוּת עַל הַלְּחָת", כך ביארו חירות ממלאך המות, חירות משעבוד מלכיות, חירות מהכל, ודאי כך הוא, ומהו "חֲרוּת", חותם של עולם הבא, שבו נמצא מקור החירות בכל מיני חירות, ולולא לא נשברו הלוחות, כל מה שאירע לעולם אחר כך לא היה בא, והיו ישראל בצורת מלאכים העליונים שלמעלה.

ועל זה מכריז הכתוב ואומר: "וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה", אל תאמר שאחר כך בעת שהעולם היה נתיסד ונוצר השם מלא נבראו, אלא בשעה שנתיסד העולם בהשם אלהים קודם כניסת השבת נבראו.

שני ההי"ן אחד של מלכות ואחד של בינה

מהו "הִמָּה", בהיפוך הוא מה"ה, שמשני צדדים היו, אחד במעשה, ואחד שחירות העליון נרשם למעלה לשמור לכל[מח] ועל כן כתוב "הִמָּה".

זוהר תורה * דף היומי * פרשת כי תשא - יום ה' זיו הזוהר
 מח. מכח ספירת מלכות, היינו העשיה. ומכח ספירת בינה, היינו החירות. ותיבת המ"ה רמז על שמרמז על בינה וה' אחרונה שמרמז על מלכות. צירוף מן ה' ה' שהן ה' ראשונה מן השם הוי"ה

אש שחורה על גבי אש לבנה

"וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא", אש שחורה על גבי אש לבנה, "מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא", זהו שכתוב: "וְעַבְד הַלְוִי הוּא"א, [מט] "חֲרוֹת" היינו כמו שנתבאר, שהרי יובל נקרא "חֲרוֹת" ועושה חירות לכל העולמות.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף פד ע"א

כל הדברות כלולות בבחינת ימין

רבי יהודה אמר "וְהִלָּחַת" כתוב בלשון יחיד, שנים היו ונראין כאחד, ועשרה מאמרות נחקקו בהם, חמשה נכללים בחמשה, להיות כולם בבחינת הימין, "מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה" ודאי.

האבנים פסלן ה' ופשט אותם להיות ראויים לכתוב עליהם

רבי יצחק אמר, של סנפירונן היו, ושתי אבנים היו, והאבנים היו סתומות, נשב הקדוש ברוך הוא ברוח ונתפשטו, ונחקקו שני לוחות.

אבנים רוחניות ודומין לסנפירינן במראיתן

רבי יהודה אמר כעין סנפירינן היו, וכך נשמע ממה שכתוב: "מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה"^[ג], אמר לו וכי סנפירונן זו שהיא אבן טובה ויקרה משאר אבנים, האם לא מעשה הקדוש ברוך הוא הן, אמר לו אם כן איך תפורש "מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה", המה דוקא.

אמר לו בא וראה, שכתוב: "וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה", "הִלָּחַת" כתוב, ולא כתוב והאבנים מעשה אלהים המה^[גא].

ברוחניות היו הלוחות קודם הבריאה וערב שבת נתקנו

אמר רבי שמעון, הכל אחד הוא, אבל שני לוחות האלה עוד קודם שנברא העולם היו, ונשתלמו בערב שבת, והקדוש ברוך הוא עשה אותם, ומעשיו המה.

ה' לקח שתי טיפות טל מזה הנשפע למלכות ועשה מהם הלוחות

ממה נעשו, למדנו, מן הטל העליון שהוא שנשפע ונמשך מן הקדמון הקדוש^[גב], וכאשר נשפע ונמשך להעולם שנקרא שדה תפוחים הקדושים^[גג], לקח הקדוש ברוך הוא ב' כפיסים מהם, ונקרשו, ונעשו ב' אבנים יקרות, נשב בהם, ונתפשטו לשני לוחות, זהו שכתוב: "מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא", ככתוב: "כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים".

וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא - זִיו הַזּוֹהַר

סנפירונן שנבראו כבר יחד עם כל מיני אבנים טובות, ורבי שמעון מפרש שאלו ואלו דעות אמיתיות כי הם חדשים וגם ישנים. **גב.** זו ספירת החכמה שנקראת אבא. **גג.** זו ספירת מלכות מקור נשמות ישראל שנמשלו לתפוחים כידוע.

מט. שורש הלויים הוא מן בינה עולם החירות שעליו מרמז תיבת הו"א עולם נסתר. **ג.** כוונתו שאבני הלוחות היו מן אבן חדש שנברא רק עבור הלוחות. **גא.** לכן יפורש רבי יצחק שרק מעשה חקיקת הלוחות היה מעשה אלוהים חדש הפלא ופלא, אבל האבנים היו מן

כל אצבע כלולה מעשר

למדנו אצבע אלהים, אצבע שהוא עולה לעשרה, כמו שנאמר: **"אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא"**, וכל אצבע ואצבע עולה לעשרה, עד שנעשה יד שלמה, שכתוב: **"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה"**.

היו יכולים לקרות משני הצדדים

אמר רבי יהודה, **"קְרוּת עַל הַלְחַת"**, מנוקבות היו האבנים, והיו נראות לשני צדדים, **"קְרוּת"**, חקיקה בתוך חקיקה, אמר רבי אבא, מצד אחד היה נראה צד השני, והיו נקרא מכאן הכתב של צד השני.

כתובים בנס והיו כולם מעידים שזה מכתב אלוקים

רבי אלעזר אמר, בנס היו כתובים, שכל האנשים היו אומרים ומעידים, שזה מכתב אלהים הוא בודאי, שהרי כל בני העולם לא יכלו להבין איך היו נעשים, ולדעת האומרים מנוקבות היו, צריך להבין מי כתוב חרות בלוחות, **"עַל הַלְחַת"** כתוב.

חמשה דברות שבשמאל נכללו באלו שבימין

אלא כך למדנו, חמשה דברות הם לימין, וחמשה לשמאל, ואותן של שמאל נכללים בימין, ומן הימין נראו אותן של שמאל, והרי כאן הכל ימין, ונכללים אלו באלו, מי שהיה בצד זה היה רואה גם צד השני, והיה יכול לקרות אותן האותיות, שהרי למדנו שהשמאל חזר לימין, שכתוב: **"מִיְמִינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ"** (דברים לג, ב), ולפיכך **"מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא"** בודאי.

מצד אחד קורא אנכי ומזה רואה לקרות גם לא תרצח וכו'

וזה כיצד, מי שנמצא מצד זה היה קורא שם **"אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ"** (שמות כ, ב), ומאותיות האלה היה רואה לקרות **"לֹא תִרְצָח"** (שם פסוק יב), היה קורא **"לֹא יִהְיֶה לְךָ"**, והיה רואה לקרות **"לֹא תִנְאָף"**, היה קורא **"לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא"** (שם פסוק ו), והיה רואה לקרות **"לֹא תִגְנוֹב"**, וכן כולם שבצד זה היה רואה לכולם שבצד השני, וכולם נכללים זה בה באופן הזה, וזה שכתוב: **"מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא"**, **"מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא"** בודאי.

זוהר חלק ג' פרשת שלח דף קעו ע"א

מי שעמלו בתורה הוא בן חורין

רבי יצחק אמר **"קְרוּת עַל הַלְחַת"**, כל מי שעמלו בתורה, יש לו חירות מהכל, חירות ממיתה, לפי שכל מי שעמלו בתורה, נאחז הוא בעץ החיים, וכיון שנאחז בו, בכל חירות נאחז, שכתוב: **"עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ"** (משלי ג, יח), ולפיכך חירות שורה עליו ונאחז בה, ואילו ישראל יהיו שומרי התורה ינצלו מהכל, ולא יהיו נמצאים בגלות, זהו שכתוב: **"קְרוּת עַל הַלְחַת"**, אל תקרי **"קְרוּת"** אלא חירות, וחירות הזאת בתורה נמצאת.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצה ע"א

יהושע כיון שהוא אחוז במלכות הרגיש שהקול מצד הרע

"וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרַעַה וּגוֹ", אמר רבי אלעזר, "וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ", וכי יהושע שמע ומשה לא שמע, ועוד מהו "בְּרַעַה"?

אלא ברעה בה' כתוב, לפי שהקול הוא מצד הטומאה היה, ויהושע שהיה בבחינת פני הלבנה, הסתכל בקול ההוא שהיה מצד של רעה, לפי שלקח רעה ההיא את אור הלבנה שהיה נאחז בה יהושע^[נ] ועל כן שמע יהושע, ומשה שהיה נאחז בהשמש לא שמע, וכל ישראל נחשך המאור שלהם לבעבור רעה ההוא שנדבקה בהם, מיד ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה.

בשעה ההיא נשתברו שני לחות אבנים שנתנו לראשונה, והרי ביארנו שהם נעשו כבדים על ידי ונפלו ונשתברו, מפני מה, מפני שפרחו האותיות מתוך לוחות האבנים.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קיג ע"ב

בשעת שבירת הלוחות בקשו מי האוקיינוס להציף העולם

"וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחֹת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהָר", בא וראה, בשעה ההיא ששבר משה הלוחות, צף אוקיינוס ממקומו, ועלה להציף העולם, ראה משה שאוקיינוס עולה עליהם, ומבקש להציף העולם, עמד משה על מי אוקיינוס ואמר מים מים מה אתם מבקשים, אמרו הלא קיום העולם אינו אלא בהתורה שבלוחות, ועל ששקרו בה ישראל, ועשו עגל זהב, אָנוּ רוצים להציף העולם, אמר להם משה, הלא כל מי שחטא בעגל נמסר לכם, האם לא די כל אותן אלפים שנפלו מהם, מיד "וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וּגוֹ' וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם", ולא נשתכחו המים, עד שלקח מים מהם והשקה אותם, מיד נשתקע אוקיינוס במקומו.

משה השליך את עפר העגל למי האוקיינוס ושקטו

שהרי במדבר ההוא לא היה להם מי נחל, שכתוב: "לֹא מְקוֹם זֶרַע וּגּוֹ' וּמַיִם אֵין לְשִׁתּוֹת"^(במדבר כ, ה), ואפשר תאמר לבארה של מרים השליך העפר, חס ושלום שישליך שמה משה זכרון הרע הזה ולשתות משם אחר כך, ועוד שהרי עוד לא היה להם באר בשטף מי נחל עד שבאו למדבר מתנה^[נ], שכתוב: "בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׁרִים וּגּוֹ' וּמִמֶּדְבָר מִתְּנָה"^(במדבר כא, יח), משם נחלו הבאר, בשטף מי נחל, ועוד שכתוב כאן: "עַל פְּנֵי הַמַּיִם", וכתוב שם: "עַל פְּנֵי תְּהוֹם"^(בראשית א, ב), [מה שם מי אוקיינוס, אף כאן מי אוקיינוס].

זוהר חלק ג' פרשת בלק דף קצד ע"א

בני בלעם השקולים כמו שלושת אלפי איש מתו

"וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשֵׁת אֲלָפֵי אִישׁ", אמר רבי שמעון "כְּשִׁלְשֵׁת אֲלָפֵי אִישׁ", וכי לא היו יודעים מספר קטן הזה, והרי כמה מספרים אחרים גבוהים עליונים וגדולים

זוהר חלק ג' פרשת בלק דף קצד ע"א
 זיו הזוהר
 נד. אור הלבנה היינו אור מדת המלכות והשכינה הקדושה. נה. וכאן כתיב: "וְאֶשְׁלַךְ אֶת עֲפָרוֹ אֶל

ידע הכתוב למנות, וכאן כתוב: **"כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי אִישׁ"**, אלא הם בני בלעם יונו"ס ויומברו"ס שהיו שקולים ברשעתם כשלשת אלפי איש.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס דף רמו ע"א

שלא לקלל את עצמו

"וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתְךָ וְאַם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ", שלשה הם הגורמים רעה לעצמם, שנים בעולם הזה, ואחד בעולם אחר, ואלה הם, אחד מי שמקלל לעצמו, שלמדנו, שממונה אחד נפקד לפני האיש, ובשעה שמקלל לעצמו זה האיש, אותו הממונה ושבעים אחרים הנפקדים תחתיו, לוקחים זה הדבור, ואומרים אמן, ומעלים הדבור למעלה, ודנים לו, והוא רודף אחר איש הזה, עד שעושה לו ומשלים לו דבור ההוא.

שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה

מי לנו גדול ממשה, שאמר **"וְאַם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ"**, ואמר כך לצורך, ואף על פי שהקדוש ברוך הוא עשה רצונו, עם כל זה לא ניצל מעונש, כמו שאמרו, שבעבור זה לא נזכר בפרשת ואתה תצוה, ונמחה משם, והרי ביארו.

דוד המלך נשמר מזה

מי לנו גדול מדוד המלך, שאמר: **"אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמְרֶה דְרָכֵי מַחְטָא בְלִשׁוֹנִי אֲשֶׁמְרֶה לְפִי מַחְסוֹם בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדִי"** (תהלים לט, ב), מהו **"בְּעַד רָשָׁע לְנִגְדִי"**, זהו אותו הממונה הנפקד על זה, ונוטל דבור ההוא להרע לו לאדם.

שלא לבזות אוכלים

ואחד מי שזורק לחם או פרורי לחם על הארץ, והוא עושה בלחם דבר בזיון, שתי אלה בעולם הזה.

שלא להדליק נר קודם קדושה דסדרא

ואחד בעולם ההוא, מי שמדליק נר במוצאי שבת, קודם שישראל הגיעו לו אתה קדוש יושב, לפי שזה מחלל השבת, וגורם לאש הגיהנם שיתוקד קודם זמנו.

בגיהנם ידליקו את מקומו לפני כולם

וכיון שהוא מדליק הנר קודם זמנו, אותו הממונה של גיהנם מדליק תחלה במוצאי שבת במקום שלו בגיהנם, ומכריז ואומר מקום זה של פלוני, וכל רשעי גיהנם מסייעים בהדליק שם האש במקום שלו.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצג ע"ב

בהר סיני פסקה זוהמתן

"וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדֵיהֶם מִהָר חוֹרֵב", אמר רבי שמעון בשעה שעמדו ישראל על הר סיני ניטל מהם הזוהם של הנחש ההוא, שהרי אז היה בטול היצר הרע מהעולם,

ודחו לו מהם, ואז נאחזו בעץ החיים, ונתעלו למעלה ולא ירדו למטה, אז היו יודעים והיו רואים אורות העליונים, ותאורנה עיניהם, ושמחו לדעת ולשמוע, ואז חגר להם הקדוש ברוך הוא חגירות מאותיות של השם הקודש, שלא יכול לשלוט עליהם הנחש ההוא, ולא יטמא אותם כבתחלה.

על ידי חטא העגל חזר הכל כבתחילה

כיון שחטאו בעגל ניטל מהם כל אותן המדרגות ומאורות העליונים, וניטל מהם חגורות זיונם שנתעטרו מן השם הקדוש העליון, והמשיכו עליהם נחש הרע כמקדם, וגרמו מיתה לכל העולם.

ניטל מהם הכלי זיין

זהו שכתוב: **"וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מִהָר חוֹרֵב"** שניטל מהם אותן החגירות שנתחברו בהם בהר סיני, בשביל שלא ישלוט בהם נחש הרע ההוא.

זוהר חלק א' פרשת נח דף סג ע"ב

הארץ יצתה מהזוהם של חטא אדם הראשון במתן תורה

אמר רבי יוסי, לא נתיישב העולם, ולא יצאה הארץ מן זוהם הנחש, עד שעמדו ישראל על הר סיני, ונאחזו בעץ החיים, אז נתיישב העולם.

ישראל הוצרכו להוריד את הכלי זיין שהיה להם נגד הנחש

ולולא שחזרו ישראל וחטאו לפני הקדוש ברוך הוא, לא היו מתים לעולם, שהרי נפסק מהם זוהם הנחש, וכיון שחטאו, אז נשברו אותן לוחות הראשונות שהיה בהם חירות של הכל, חירות מן הנחש ההוא שהוא קץ כל בשר, וכאשר עמדו הלויים להרוג בהם, אז נתעורר הנחש הרע והיה הולך לפניהם, ולא יכל לשלוט בהם לפי שהיו ישראל מזוינים כולם בחגירות שהן כלי זיין, ולא יכל הנחש ההוא לשלוט בהם, וכיון שאמר למשה **"וְעַתָּה הוֹרֵד עִדֶיךָ מֵעֵלֶיךָ"**, נתנה רשות לנחש ההוא לשלוט עליהם.

הכלי זיין ההוא קיבלו בהר סיני

בא וראה מה כתוב: **"וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדִים מִהָר חוֹרֵב"**, **"וַיִּתְנַצְּלוּ"** וינצלו צריך לומר, אלא **"וַיִּתְנַצְּלוּ"** על ידי אחר, לפי שנתנה רשות להנחש לשלוט, **"אֶת עֵדִים מִהָר חוֹרֵב"**, שקבלו מהר חורב כשנתנה התורה לישראל.

זוהר חלק א' פרשת בראשית דף נב ע"ב

למה ניטל מיהושע הכלי זיין?

אמר רבי יהודה הניחא ישראל, יהושע שלא חטא ניטל ממנו כלי זיין העליון ההוא שקבל עמהם בהר סיני או לא, אם תאמר שלא ניטל ממנו, אם כן למה מת כשאר אנשים, ואם תאמר שניטל ממנו, מפני מה, והלא לא חטא, שהרי הוא עם משה היה בשעה שחטאו ישראל, ואפשר תאמר שהוא לא לקח אותה העטרה בהר סיני כמו שלקחו ישראל, מפני מה?

על ידי חטא אדם נפגמה השכינה, בהר סיני נתקנה ובחטא העגל חזרה ונפגמה. אלא בא וראה כאשר הקדוש ברוך הוא דן את העולם אינו דן אותו אלא לפי רוב האנשים, ובא וראה כשחטא אדם בהעץ שאכל ממנו, גרם לעץ ההוא שישרה בו מיתה לכל העולם, וגרם פגם להפריש השכינה מהקדוש ברוך הוא, ועמד הפגם של חטא הזה בהשכינה, עד שעמדו ישראל בהר סיני, כיון שעמדו ישראל בהר סיני נתבטל אותו הפגם של השכינה, ועמדה להאיר תמיד, כיון שחטאו ישראל בעגל, חזרה השכינה כמקדם להפגם, ושלט נחש הרע, ואחז בה והמשיכה אצלו.

אורו של יהושע גם נפגם על ידי שהמלכות נפגמה

וכאשר ידע משה שחטאו ישראל, וניטל מהם אותן זיונים קדושים העליונים, ידע בודאי שזה הנחש אחז בהשכינה, להמשיכה אליו ונפגמה, אז הוציאה אל מחוץ למחנה, וכיון שעמדה להפגם, אף על פי שיהושע עמד בהעטרה של הזיונים שלו, מכל מקום כיון שהפגם שורה בה וחזרה להיות כמו שנפגמה בחטא אדם הראשון, אין איש יוכל לחיות בקיום, מלבד משה שהיה שולט בה, ומיתתו היתה באופן אחר עליון^[1], ועל כן לא היה בה רשות לקיים ליהושע לעד, ולא לאחר, ועל כן אהל מועד קרא לו להאהל^[2], שהרי שורה בה זמן קצוב לכל העולם.

צד הנחש גורם שהשכינה לא תתחבר למלך

וזה סוד הדבר, יש בחינת ימין למעלה, ויש בחינת ימין למטה, יש בחינת שמאל למעלה, ויש בחינת שמאל למטה, יש ימין למעלה בקדושה העליונה, ויש ימין למטה שהיא

זיו הזוהר ^[1]הַנְּחַל הַיָּרְד מִן הַהָר. ^[2]נו. שנקראת מיתת נשיקה ולא על ידי מלאך המות. ^[3]ז. שם בהאהל היתה השראת אבא לקמן שדורש השם אוהל מועד לא לטוב. והיינו כדברי רבי

בצד הטומאה, וכן יש שמאל למעלה בקדושה העליונה, לעורר אהבה^[נח] לקשר השכינה במקום הקדוש למעלה לקבל הארה, ויש שמאל למטה הגורם פירוד באהבה שלמעלה, ומפריד השכינה שלא תוכל לקבל הארה מהתפארת ולהתחבר עמו, וזה הוא צד הנחש הרע, שכאשר זה השמאל שלמטה נתעורר, אז מושך לה להשכינה ומפרידה מהזיווג שלמעלה, ונחשך אורה ונדבקת בהנחש הרע, ואז היא תשאב מיתה למטה לכל.

יהושע לא היה יכול להינצל בלבדו

וזה החטא של העגל היה גורם שאז נטמא האהל עד זמן קצוב, שנתתקנה השכינה וחזרה להאיר, וזה הוא "אהל מועד", ועל כן יהושע לא מת אלא בעטיו של נחש הזה, שקרב ופגם להשכינה כבתחלה, וזהו הסוד שכתוב: "יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל", שאף על פי שהוא היה בבחינת נער למטה לקבל אור השכינה^[נט], "לא ימיש מתוך האהל", כמו שנפגמה השכינה, כן גם הוא נפגם, אף על פי שכלי זיין הקדוש היה לו, מכל מקום כיון שנפגמה השכינה, כך גם הוא לא היה יכול להנצל בלבדו.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצד ע"א

כיון שבא הנחש הרע בין בני ישראל, לקח משה את האהל משם.

"ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה וגו'", אמר רבי אלעזר מה ענין זה הכתוב כאן, אלא כיון שידע משה שנלקחו מן ישראל אותן זיונים העליונים, אמר הרי ודאי מכאן ולהבא נחש הרע יבוא לדור ביניהם, ואם יעמד אהל הקדוש כאן ביניהם יטמא, מיד "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה וגו'", לפי שראה משה שעתה ישלול נחש הרע בהם, מה שלא היה מקודם לזה.

מועד היינו שמחה לשכינה שלא נפגמה על ידי הנחש

"וקרא לו אהל מועד", וכי לא היה בתחלה אהל מועד, אלא בתחלה אהל סתם, ועתה אהל מועד.

מהו מועד, רבי אלעזר אמר לטוב, רבי אבא אמר לרע, רבי אלעזר אמר לטוב, מה מועד שהוא יום שמחה להשכינה, שנתוסף בה קדושה, ואין שולט בה כל פגם, אף כאן קרא לה בשם זה, להראות שהרי נתרחק נחש הרע מביניהם ולא נפגם האהל, ועל כן "וקרא לו אהל מועד" כתוב.

לדעת ר' אבא מועד רומז לרע שנעשה על ידי חטא העגל

ורבי אבא אמר לרע, שהרי בתחלה היה אהל סתם, כמו שכתוב: "אהל בל יצען בל יסע יתדתי לנצח" (ישעיהו לג, כ), ועתה אהל מועד, בתחלה לתת חיים ארוכים להעולם, שלא תשולט בהם מיתה, ומכאן ולהבא אהל מועד, כמו שכתוב: "ובית מועד לכל חי" (איוב ל, כג), שעתה ניתן בו זמן וחיים קצובים להעולם, בתחלה לא היה בה פגם ועתה נפגמה,

זיו הזוהר
נח. כי מאש הגבורה נתעורר האהבה להעשות יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה. נט. כמו המלאך

בתחלה היה חבור וזיווג להשכינה עם התפארת בלי פירוד, עתה אהל מועד, זיווג שלהם מזמן לזמן, ולפיכך **"וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד"**, מה שלא היה קודם.

זוהר חלק ג' פרשת בחקותי דף קיד ע"א

כיון שישראל מעלו בה' לקחו את משכנו ונתנוה ביד יהושע

רבי יהודה אמר **"וּמִשֵּׁה יִקַּח אֶת הָאֹהֶל"**, למה, אלא אמר משה, כיון שישראל היו משקרים בהקדוש ברוך הוא, והחליפו הכבוד שלו, אהל שלו יהיה ביד נאמן, עד שנראה במי ישאר האהל^[א].

אמר לו ליהושע, אתה תהיה הנאמן בין הקדוש ברוך הוא וישראל, וישאר האהל בידך באמונה, ונראה במי עוד מהם ישאר האהל, מה כתוב: **"וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל"**, מפני מה ליהושע, לפי שהוא כלבנה אצל השמש, והוא ראוי לשמור האהל^[א], ועל כן **"לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל"**.

ה' אמר למשה שיחזיר את משכנו בתוך בני ישראל

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, משה, אין ראוי להיות כך, שהרי משכני נתתי בידם, אף על פי שהם חטאו לי, משכני יהיה אצלם שלא יפרדו ממנו, האם תרצה שאפרד מישראל ולא אחזור אצלם לעולם, לא כן אלא תחזיר משכני אצלם, ובשבילו לא אעזוב אותם בכל מקום.

בכל מקום שגלו, שכינה עמם.

אף על פי שישראל חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא, זה המשכן שלו בל יעזבו, והקדוש ברוך הוא לא יקחנו מביניהם, ועל כן בכל מקום שגלו ישראל השכינה עמם, ועל כן כתוב: **"וְנִתְּתִי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם"** (ויקרא כו, יא), וזה נתבאר.

זוהר חלק ג' פרשת ואתחנן דף רסח ע"ב

החילוק בין נבואת משה לשאר הנביאים

"וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים וּגו'", זה הכתוב אין תחלתו כסופו, ואין סופו כתחלתו, ואין המשך ענין זה לענין זה, בתחלה כתוב: **"וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים"**, זה נכון, אחר כך כתוב: **"וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה"**, ואחר כך **"וּמִשְׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נָעַר וּגו'"**, מה ענינו כאן.

אלא בא וראה בכמה מדרגות עליונות ונכבדות נפרש משה נביא הנאמן משאר נביאי העולם, שהרי כולם לנגדו כקוף בפני אנשים, שאר הנביאים היו מסתכלים במראה שאינו מאיר מעצמו, ועם כל זה לא היו זוקפים פניהם למעלה להביט, אלא כמו שכתוב:

מטטרו"ן למעלה שנקרא גם כן נער. ס. פירוש, מי השכינה נקראת לבנה לעומת התפארת שנקרא הוא שראוי להשראת השכינה. סא. כי כן גם שמש.

"וְאֲנִי הֵיטִי נְרָדָם עַל פְּנֵי וּפְנֵי אֶרְצָה" (דניאל י, ט), ולא עוד אלא שהדבור לא היה אצלם בהתגלות, ומשה נביא הנאמן אינו כך, שהוא היה מסתכל במראה המאיר בעצמו והיה עומד על עמדו, ולא עוד אלא שהיה זוקף ראשו להביט, כמי שאומר לחבירו זקוף ראשך ותביט עלי פנים בפנים, כדי שתבין דברי, כך משה פנים אל פנים היה זוקף ראשו בלי פחד, פניו היו זקופות והיה מביט בזיו הכבוד העליון.

משה לא יצא מרשותו ומדעתו לאחר הנבואה

ולא נשתנה דעתו ופניו כשאר נביאים, שכאשר היו מתנבאים, יצאו מרשותם ומדעתם, ונשתנה זיו פניהם, ולא היו יודעים מזה העולם כלום, ומשה לא היה כן, שמשה במדרגה העליונה ההיא ממש היה מביט, ולא יצא מרשותו ומן דעתו, שהרי בשעה שהיה מביט בזיו הכבוד העליון, מיד "וְשָׁב אֶל הַמַּחְנֶה", לדבר עמהם בכל מה שנצרכו, ודעתו היתה מיושבת בו כבתחלה, ועוד יותר, וזהו "וְשָׁב אֶל הַמַּחְנֶה".

יהושע למד להסתכל ברוח הקודש

"וּמִשְׁרְתּוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹנָן נֶעַר" ודאי^[סב], שהיה יונק מתוך האהל, שלמד להסתכל ברוח הקודש, כמו שכתוב: "וְהִנֵּעַר שְׂמוּאֵל מִשְׁרֵת אֶת ה'"^[סג].

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רז ע"א

יש מקום נסתר שאינו מתגלה

"וַיֹּאמֶר ה' הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וּגוֹ", "מְקוֹם אֲתִי" ודאי, זה הוא מקום נסתר ונעלם, שאינו ידוע כלל, כך נשמע שכתוב "אֲתִי", מקום שאינו מתגלה, וקיים בהסתר, וזה הוא מקום העליון למעלה למעלה, היכל העליון הנסתר ונעלם^[סד].

יש מקום למעלה שמתגלה

ויש מקום שהוא כבוד שלמטה, וזה הוא הסוד של עטרת שבת^[סה] שעליו כתוב "אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי" (שמות טז, כט), זה הוא מקום הכבוד של קדושה הזאת, שהרי ממנו ולחוץ מקום של אלהים אחרים הוא, "בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ" (יחזקאל ג, יב), "כְּבוֹד ה'", זה הכבוד שלמעלה, "מִמְּקוֹמוֹ", זה הכבוד שלמטה, כמו שאמרנו, וזהו "מְקוֹם" שלפעמים יפורש על למעלה ולפעמים יפורש על למטה.

זיו הזוהר
סב. פירוש שיהושע היה למטה כמו המלאך מן עלי הכהן. כן גם כאן יהושע מן מטטרו"ן למעלה שנקרא נער. **סג.** מה שם משה. **סד.** זה עולם הבינה. **סה.** זו מדת פירושו ששמואל למד להסתכל ברוח הקודש המלכות.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רל ע"א

ג' דברים אלו הם כנגד ז"א ומלכות

"וְהִסְרֹתִי אֶת כַּפֵּי וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּגו'" אמר רבי שמעון זה סוד התפלין והקשר של תפלין, וכך הוא גם חשן ואפוד אורים ותומים.

התפלין הם בז"א והקשר היא במלכות

"וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי", הרי למדנו שהראה לו הקדוש ברוך הוא למשה קשר של תפלין, "וּפְנֵי", אלו התפלין ממש שהם סוד עליון שם הקדוש^[טז], "אַחֲרֵי", הוא סוד הקשר של התפלין, וזה ידוע אצל החברים, לפי שזה מורה על אספקלריא המאירה, וזה מורה על אספקלריא שאינה מאירה^[טז].

ז"א ומלכות אינם מתפרשים זה מזה

נגד זה הוא אורים שמאירים בדבריהם, תומים שמשלימים בדבריהם, זה בחינת פנים, וזה בחינת אחור, וזהו הסוד של קול ודבור^[טז], הקול מאיר להדבור לדבר, והדבור משלים הדבר, ותמיד זה בזה תלויים, ולא מתפרשים זה מזה לעולם, ולפיכך חשן ואפוד, זה לפנים וזה לאחור, והכל סוד אחד, בלי התפרדות כלל, ומי שמפרידם עליו נאמר: "וַיִּנְרְגְּן מִפְּרִיד אֱלֹהִי" (משלי טז, כח).

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף עח ע"ב

מעשי ה' הם בתכלית השלמות

"וְרֵאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה ה' כִּי נִרְאָה הוּא", מהו "כִּי נִרְאָה הוּא", אמר רבי אלעזר, זהו שלמות הכל^[טז], כמו שכתוב: "הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא" (דברים י, יז), מהו "וְהַנּוֹרָא", זה יעקב, וכתוב: "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם" (בראשית כה, כז), כתרגומו: גבר שלים, שלם בכל, כך כל מעשי הקדוש ברוך הוא תמימים בשלמות בקיום שלם.

זוהר חלק א' פרשת מקץ דף רד ע"ב

בני ישראל יקדשו את עצמם כי קדוש אני ה'

"כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר", אמר רבי שמעון כתוב: "וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" (ויקרא יא, מד), מאן "אֲנִי", זה הקדוש ברוך הוא מלכות שמים הקדושה, מלכות אחרת העבודת כוכבים ומזלות נקראת אחר, שכתוב: "כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר" (שמות לד, יד).

זיו הזוהר

סו. הדי' פרשיות בתפלין של ראש הן נגד די' אותיות השם הוי"ה ברוך הוא המאיר בספירת התפארת ולכך נקראים התפלין פאר כידוע. סז. הקשר ד' של תפלין רמז על מדת המלכות שנקראת אספקלריא המאירה. סח. קול רמז על התפארת ודבור על המלכות. סט. זו מדת התפארת שורש קדושת יעקב, וכן גם מדת היסוד נקרא לפעמים בהשם נור"א.

הסטרא אחרא מושלת בעולם הזה ואחר כך תעבור ממשלתה

ובא וראה "אָנִי", זו ממשלת עולם הזה ועולם הבא, והכל בו תולה, "אָחֵר" זה צד הטומאה "אָחֵר" צד אחר בצד הטומאה, ממשלה שלו בעולם הזה, ואין לו בעולם הבא כלום.

מי שדבוק בצד ההוא אין לו חלק בעולם הבא

ולפיכך מי שנדבק בזה ה"אָנִי" יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ומי שנדבק בזה ה"אָחֵר" נאבד מעולם ההוא, ואין לו חלק בעולם הבא, ויש לו חלק בעולם הזה בהטומאה, לפי שמלכות אחרת היא של עבודת כוכבים ומזלות הרבה הם שרי הדין ממונים בו לשלוט בעולם הזה.

אלישע התדבק בסטרא אחרא

ולפיכך אלישע "אָחֵר" שירד והתדבק במדרגה זו, נטרד מעולם הבא, ולא נתנה לו רשות לחזור בתשובה, ונטרד מעולם ההוא, ועל כן נקרא "אָחֵר".

האדם צריך להיפרד מכל צדדי הטומאה

ולפיכך צריך האדם להיות פרוש בכל הצדדים, שלא יטמא בצד הטומאה ההוא, ויזכה בעולם הזה ובעולם הבא.

סֵפֶר זוהר השֶׁבֶת – לְאִבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם נְעָרִים
עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ – מְנוּקָד מְפָסָק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מְסֻדָּר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת

זוהר חלק ב' פרשת תצוה דף קפב ע"א

חמץ בפסח כמוהו כעבודה זרה

"אלהי מסכה לא תעשה לך", וכתוב אחריו: "את חג המצות תשמר", מה ענין זה לזה, אמר רבי שמעון כך ביארו, מי שאוכל חמץ בפסח כאילו עובד עבודה זרה הוא.

היצר הרע הוא כמו שאור שמתגדל בגופו של אדם

בא וראה כאשר יצאו ישראל ממצרים יצאו מן הרשות שלהם, מן רשות האחר, מן הרשות ההוא שנקרא חמץ לחם רע, ועל כן נקראת עבודה זרה חמץ, וזה הוא הסוד שהיצר הרע נקרא גם כן שאור, כי כך הוא היצר הרע באדם כשאור בעיסה, נכנס במעיו של אדם מעט מעט, ואחר כך נתגדל בו, עד שכל הגוף נתערב עמו.

לשמור על צד הקדושה שהוא הנשמה

ועל כן כתוב אחריו "את חג המצות תשמר", "תשמר", זה צד הקדושה, שצריך האדם לשמור אותו, ולא יחליפו בשביל צד הטומאה, ואם יחליפו הרי הוא נטמא, ומטמא לכל מי שיקרב אליו.

זוהר חלק ב' פרשת תצוה דף קפב ע"א

חג המצות הוא למטה במלכות

"את חג המצות תשמר וגו'", אמר רבי יהודה, זה הוא המקום שנקרא שמור^א ולפיכך כתוב: "את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך", שבעת ימים האלה, אין הם כשבעת הימים של סכות, שהם עליונים, ואלה תחתונים^א, ועל כן בסכות הלל גמור, ובפסח אין הלל גמור, ויען שהם למטה, כתוב: "שבעת ימים תאכל מצת" (שמות יג, ו), מצת חסר בלי וא"ו, שעדיין אין מאירים אותן ימים העליונים שהם סוד הוא^א ועב.

ואם תשאל כיון שזה הסוד של חג המצות נתקדש מדוע יש הורדה, הרי למדנו מעלין בקודש ואין מורידין, ומדוע יש השפלה לרדת למטה באותן ימים התחתונים?^א

זוהר זיו הזוהר

ע. היינו מדת המלכות עלמא דנוקבא כידוע בסוד זכור ושמור. עא. ז' ימי הסכות הם בעולם הבינה וז' ימי הפסח במדת המלכות. עב. פירוש, שבפסח עוד אין מאירים הז' ימים של עלמא דדבורא שהוא סוד אות וא"ו של השם הוי"ה ברוך הוא אלא הז' ימים דמלכות. עג. קושייתו הוא כיון שיום א' דפסח בודאי

אחר שהז"א מתקן עצמו הוא מתקן את המלכות

בא וראה כתוב: **"וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּגוֹ"** (ויקרא טז, 1), מי שמכפר נצרך שיכפר על עצמו תחלה, ואחר כך על ביתו, כדמיון זה מדרגה הזאת התחילה להתקדש, ולצאת בקדושה לכפר עליה^[ע"ה], וכיון שהיא נתקדשה, צריכה לכפר על ביתה ולקדש אותם, ועל כן יורדת למטה לקדש את בית שלה, ובמה תקדש, בזה שישראל למטה סופרים ספירת העומר.

להעלות את השכינה למעלה

וכיון שאלו יתקדשו, נצרך להעלותה למעלה, שהרי כאשר בית השכינה נתקדש, אז תעלה למעלה להתקשר באותן ימים העליונים למעלה^[ע"ה].

ענין עמידה בעת תפילה ואמירת הלל

ועל כן אנו צריכים לספור מעומד, לפי שאותן הימים ימים עליונים הם.

וכן בכל זמן שאדם נכנס לאותן ימים העליונים, בין בתפלה בין בתשבחות, צריך לעמוד על רגליו, ירכיז והגוף ביחד, לעמוד כגבר העומד בכחו, ולא כנקבה שדרכה לשבת, ועוד החיוב לעמוד בעבור שבח עולם העליון.

נשים פטורות מספירת העומר

ולפי שספירת העומר היא בסוד בחינת זכר, לכך נשים פטורות, ואין מחויבות לספור מלבד הזכרים, שיתקשר כל אחד כראוי.

פטורות גם ממצות ראייה

כדמיון זה כתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ"**, זכרים ולא נשים, לפי שסוד קדושת הברית בזכרים הוא ולא בנקבות, ולפי שמצות ראייה עומדת בסוד העליון לכך אין הנשים מחויבות.

בכל יום של ימי הספירה מתקנים ספירה אחת מהמלכות

וכאן למדנו הסוד, שמכל שבעת ימים מאלה העליונים, מקבל קדושה יום אחד מאלו התחתונים^[ע"ה], וזה יום התחתון נקרא שבוע, על שנתקדש בשבעה ימים מן העליונים, וכן בכל שבעה ושבעה מאותן חמשים יום, עד חמשים ולא עד בכלל.

זיו הזוהר

הגאולה נצרך לו מעתה לכפר על ביתו על ידי תיקון קדושה שנעשה על ידי ספירת העומר. עה. כוונתו שספירת העומר הוא בימים העליונים של עלמא דדכורא לתקן הז' ספירות של ספירת המלכות, שעל ידי זה תוכל להתקשר אחר כך עם ימים העליונים לעילא, היינו בעולם הבינה בחג השבועות. עו. פירוש, שעל ידי ספירת העומר

קדושתו בעולם הבינה שבו הלל גמור אפילו בלילה. מפני מה אנו מורידין מעת ספירת העומר שלא לומר עוד הלל גמור ואנו סופרין ז' שבועות נגד ז' ספירות של מדת המלכות. עד. מתרץ שכיון שמדרגת התפארת שהוא עלמא דדכורא התחיל בליל א' של פסח להתקדש ולצאת בקדושה, היינו בהארט עולם הבינה לכפר עליו שתוכל להיות

השבועות של המלכות מתוקנות

וכאשר יש מ"ט ימים עליונים, נמצאו למטה שבעה ימים שנתקדשו בהם, וכל יום אחד נקרא שבוע, על שנכנס בשבעה ימים מהעליונים, ועל כן כתוב **"שִׁבְעַ שְׁבָתוֹת תְּמַיִמֹת תִּהְיֶינָה"** (ויקרא כג, טו), לפי שהם בבחינת נקבה, מזכירים הכתוב בלשון נקבה[עז].

ישראל גם מתקדשים עמהם

וכאשר נתקדשו בהם, והבית נתתקן להיחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, אז נקרא חג שבועות, שאותן הימים של בחינת נקבה נוחים עליהם אותן ימים העליונים שנתקדשו בהם, ולפיכך כתוב: **"בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם"**, שהם שלכם, ולא כתוב בשבועות, לפי שכמו כן מתקדשים ישראל למטה עמהם.

על ידי התעוררות ישראל נתקנה התורה במ"ט פנים

ועל כן כשמגיעים למ"ט ימים, יום העליון ההוא שעליהם שהוא יום החמשים, השולט על המ"ט ימים, שהם סוד כלל התורה שנדרשת במ"ט פנים, אז יום העליון ההוא יום החמשים, בהתעוררות שלמטה, הוציא התורה כלולה במ"ט פנים.

התורה נקראת חירות

ולפי שמן יום העליון ההוא יוצא חירות לכל, התורה שיצאה ממנו נקראת חירות, ועל כן כתוב: **"חֲרוֹת עַל הַלַּחַת"**, אל תקרי **"חֲרוֹת"** אלא חירות, וזו היא התורה שנקראת חרות, שהרי מה שמוציא זה יום העליון נקרא חירות, והוא חירות של הכל חירות העליון.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכד ע"א

בזכות הנימולים ירשו ישראל את הארץ

"שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן וגו'", אמר רבי חייא בזכות ישראל הנימולים נכנעו שונאיהם תחתיהם, וירשו נחלתם, בא וראה מה כתוב: **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ"**, וכתוב אחריו: **"כִּי אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וגו'"**, שהקדוש ברוך הוא עוקר מושבות ממקומם ומחזיר מושבות למקומם, ולפיכך **"יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן ה'."**

רבי יהודה אמר **"הָאָדוֹן"**, כמו שכתוב **"הִנֵּה הָאָדוֹן ה' צָבָאוֹת מְסַעֵף פְּאָרְהוּ וגו'"** (ישעיהו י, לג) **"וַיֵּצֵא חֲטֹר וגו'"** (שם יא, א), והכל אחד, מעקר מושבות ומחזיר מושבות.

זיו הזוהר

שבוע אחד בימים העליונים של עלמא דדכורא נתתקן שבוועת אחת מן ימים התחתונים, היינו מן ז' ספירות

שבמדת המלכות. עז. כי במקום שבעה שבועות שהוא לשון זכר מזכיר שבע שבתות שהוא לשון נקבה.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף נח ע"א

משה רבנו בלכתו בענן הבריח ממנו מלאך שרצה לפגוע בו

"וַיֵּרָא אֱהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קֶרֶן עֹזר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהִים", אמר רבי אלעזר בשעה שנכנס משה בתוך הענן, כמו שכתוב: "וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן", כאדם המהלך במקום הרוח, פגע בו מלאך גדול אחד, ולמדנו קמוא"ל שמו, והוא ממונה על י"ב אלף ממונים שלוחים, בקש לפגוע בו במשה, פתח משה את פיו ב"ב אותיות חקוקות של השם הקדוש, שלמדו הקדוש ברוך הוא אצל הסנה, ונתרחק ממנו י"ב אלף פרסאות, והיה משה הולך בענן, ועיניו מלהטות כגחלי אש.

כשפגע בו מלאך הדרניא"ל לא יכל משה לדבר

עד שפגע בו מלאך אחד גדול ונכבד יותר מן הראשון, ולמדנו הדרניא"ל שמו, והוא גבוה על שאר מלאכים אלף וששים רבוא פרסאות, וקולו הולך במאתים אלף רקיעים המסובבים באש לבנה.

אשרי חלקך משה שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים

כיון שראה אותו משה לא יכל לדבר, ורצה להשליך עצמו מתוך הענן, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, וכי אתה הוא שהרבית דברים עמי בסנה, שבקשת לדעת סוד שם הקדוש ולא נפחדת, ועתה אתה מתירא מאחד מן משמשי, כיון ששמע משה קול הקדוש ברוך הוא נתחזק, ופתח פיו בע"ב אותיות של השם העליון, כיון ששמע הדרניא"ל אותיות של השם הקדוש מפי משה נזדעזע, קרב אליו, ואמר לו, אשרי חלקך משה, שנתגלה לך מה שלא נתגלה למלאכים עליונים.

מלאך סנדלפון"ן הקושר כתרים מתפילות ישראל

והיה הולך עמו עד שהגיעו לאש חזק של מלאך אחד אשר שמו סנדלפון"ן, ולמדנו שהמלאך סנדלפון"ן הוא גבוה על שאר חביריו חמש מאה שנים, והוא עומד אחורי הפרוכת של רבונו, וקושר לו כתרים מן התפלות והתחתונים של ישראל, ובשעה שמגיע זה הכתר לראש המלך הקדוש, הוא מקבל תפלות ישראל, וכל החילות והמחנות מזדעזעים ונוהמים ואומרים, ברוך כבוד ה' ממקום בית שכינתו.

ה' החזיק במשה ולימד לו התורה

אמר לו הדרניא"ל למשה, משה אין אני יכול ללכת עמך, שלא ישרף אותי אש החזק של סנדלפון"ן, באותה שעה נזדעזע משה, עד שהחזיק הקדוש ברוך הוא במשה, והושיבו לפניו, ולמד לו התורה, וכסה לו למשה באותו האור והזיו של הנועם ההוא, והיו פני משה מאירים בכל אותן הרקיעים, וכל חילות השמים היו מזדעזעים לפניו בשעה שירד עם התורה.

בחטא העגל לקח ה' ממשה אלף חלקים מהזיו שלו

כיון שחטאו ישראל למטה, לקח הקדוש ברוך הוא ממשה אלף חלקים מן הזיו ההוא, באותה השעה בקשו מלאכים העליונים וכל אותן המחנות לשרף למשה, ובשעה

שאמר לו הקדוש ברוך הוא "לָךְ יָרַד כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ", נודעזע משה ולא יכל לדבר, עד שהרבה בתפלות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, אחוז בכסא שלי, עד שגער הקדוש ברוך הוא בכל אותן המחנות ובכל אותן החילות, ויתפוש משה בשני לוחות האבנים וירד למטה.

אפילו מחלק האלף הנשאר לא יכלו ישראל להביט בפניו

וזהו שכתוב: "עִיר גְּבָרִים עָלָה חָכֶם וַיֵּרַד עִז מִבְּטָחָה" (משלי כא, כב), ומאותו הזיו שנשאר בו היו מבהיקים פניו של משה, ומה בזה שנשאר בו לא היו יכולים להסתכל בפניו, במה שנסתלק ממנו על אחת כמה וכמה.

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצד ע"א

לפני החטא יכלו להביט בפני דברים גדולים בהרבה

בא וראה מה כתוב תחלה: "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה" (שמות יד, לא), שכולם ראו אורות העליונים מאירים באספקלריא המאירה, שכתוב "וְכֹל הָעַם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֶת" (שם כ, יד), ועל הים היו רואים ולא היו מפחדים, שכתוב "זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ" (שם טו, ב), לאחר שחטאו גם פני הסרסור לא היו יכולים לראות, כמו שכתוב: "וַיֵּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהֵי".

זוהר חלק ב' פרשת כי תשא דף קצד ע"ב

אשרי הצדיקים שיודעים סודות התורה

זכאים הם הצדיקים שיודעים סודות התורה, ומתדבקים בה בהתורה, ומקיימים המקרא שכתוב: "וְהִגִּיתָ בוּ יוֹמָם וְלַיְלָה וגו'" (יהושע א, ח), ובעבורה יזכו לחיי העולם הבא, שכתוב "כִּי הוּא חַיֵּיךָ וְאַרְךָ יָמֶיךָ וגו'" (דברים ל, כ), "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

נחל לכינע/24 בית שמש
054-843678

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70.000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לְגַאֲלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוּהַ וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
 וזהו פגדר הצלת נפשות ממוש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שבלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיפנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסכת מגן!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שקד,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אש"א: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולהיים טובים!

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4 7 6 9 5				

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתנו/ים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו הנ"ל בסניפכם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעו מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".
- ידוע לי/לנו כי:
  - הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפיני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מות הודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
  - אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.
  - ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
  - ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.
  - הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
  - הבנק רשאי להוציא/ינו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
  - נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי הרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פי' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4 7 6 9 5				

קבלנו הוראות מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעו מנגנון שהצגנו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/כם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפירוט בכתב הרשאה.

רשמנו לפינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתייביותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף _____

תאריך _____